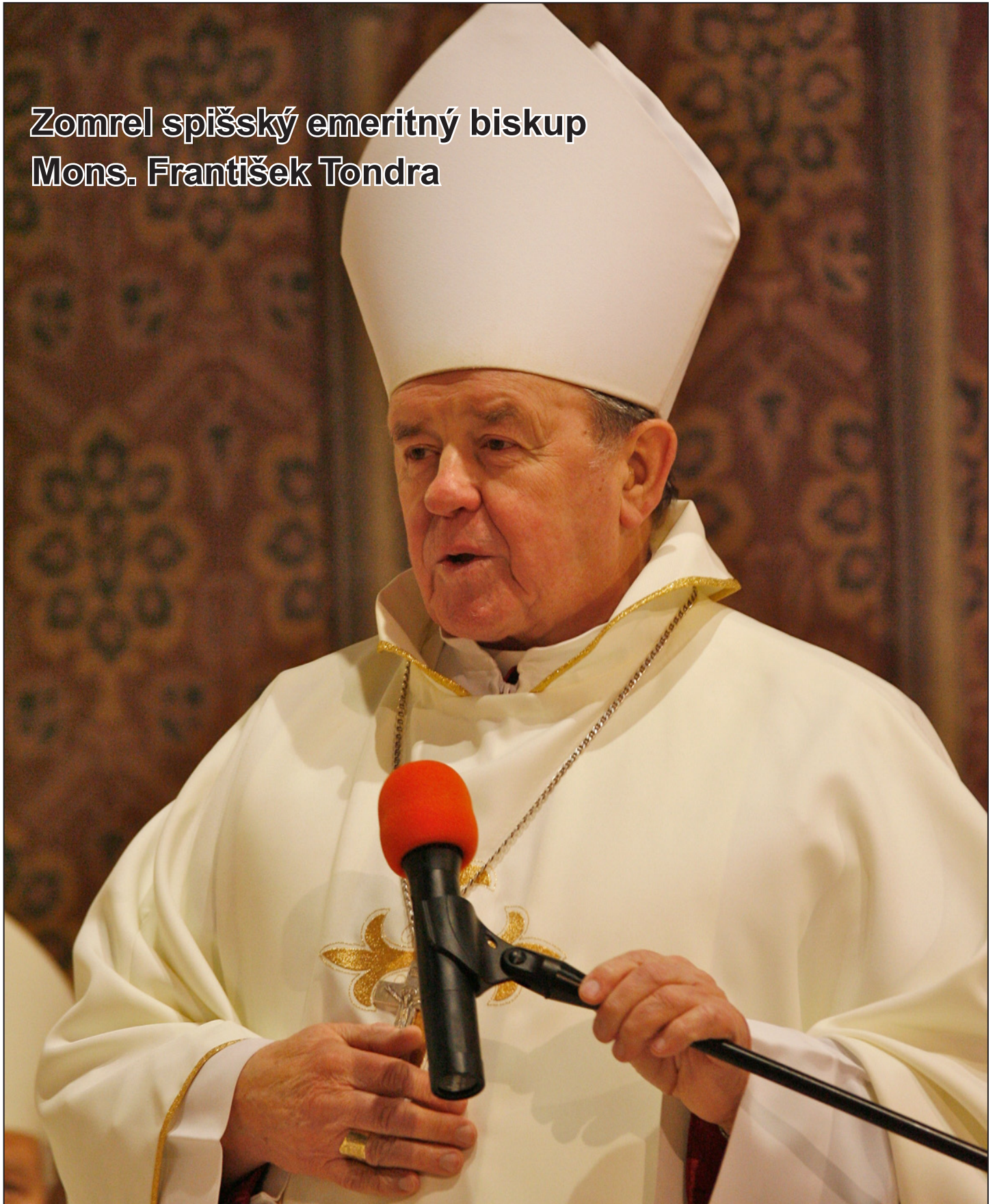

Život Cirkvi

Ročník 19

18/2012

Zomrel spišský emeritný biskup
Mons. František Tondra

Čas otcov

Milí poslucháči, iste ste si všimli, že sme vstúpili do mesiaca, ktorý Karel Hynek Mácha nazval „Máj, lásky čas“ a myslím, že toto prirovnanie radi používame. Máj je naozaj nádherný mesiac, v ktorom rozvíjajúca sa príroda v harmónii spieva na oslavu života. V máji tiež slávime deň matiek, keď im ďakujeme za starostlivosť, láskavosť a prijatie. A mne nedá, aby som si, keď myslím na hodnotu a veľkosť poslanca matky, nespomenula i na poslanie otca.

Téma možno veľmi, možno málo preberaná. Pri stretnutiach s ľuďmi sa často nad touto skutočnosťou zamýšľam.

Pred pár rokmi som sa stretla s istou stredoškolačkou, ktorá bola po rozvode rodičov, zverená do starostlivosti otca. Ten na ňu nemal čas a dievča sa pretĺkalo životom dosť chaoticky, bez usmernia, poznačené podvedomím hľadáním prijatia a podpory v rôznych vzťahoch, z ktorých nie všetky boli dobré. Malo za sebou skúsenosti, o akých jej rovesníci ani netušili.

Alebo iný prípad. Mladý talentovaný a vzdelaný muž s nízkym sebavedomím, neurotickou neistotou a obavou vstúpiť sám do náročných situácií, hoci mal všetky predpoklady, aby ich zvládol a prekonal. Vyrastal síce v usporiadanej rodine, ale ako dieťaťu mu otec nikdy nezveril nijakú zodpovednosť, pretože ho považoval za málo schopného.

Na druhej strane sa vždy veľmi poteším a obdivujem ľudí, ktorí sa o svojom otcovi vyjadria pozitívne, označia ho za vzor, alebo potvrdia, že mali s otcom hlboký pekný vzťah, z ktorého čerpajú doteraz a sú radi, ak sa môžu s otcom porozprávať a poradiť. Nemôžem to samozrejme zovšeobecniť, ale vnímam, že takíto ľudia sú pokojnejší, istejší, smelší a zároveň majú väčšiu schopnosť, aby prijímali druhých bez podmienok.

Lenka Šulová v knihe Raní psychologický vývoj dítete spomína úlohu matky a otca v rodine a ich vzájomné dopĺňanie. Matka sa snaží získať pozornosť dieťaťa, udržiavať telesnú blízkosť, ako aj starostlivosť o jeho pohodlie a bezpečie. U otca ide skôr o zisťovanie toho čo dieťa dokáže, podnecovanie aktivity, interakcie a niekedy aj vystavovaniu dieťaťa náročnejším a novým situáciám. Podľa výskumov, dieťa, keď sa cíti neisté, zranené alebo choré radšej vyhľadá matku. Ak chce preskúmať niečo nové, či žiada o pomoc, ide radšej za otcom. Vo všeobecnosti by sa teda podľa výskumov dalo povedať, že matka poskytuje dieťaťu oporu a pocit bezpečia, do ktorého sa ono môže uchýliť. Otec je z tohto pohľadu skôr akýmsi „mostom dieťaťa do spoločnosti“, podnecuje jeho odvahu riskovať a skúšať nové, otvára mu cestu do sveta.

Štatistiky svedčia o tom, že absencia otca, či už fyzická alebo absencia jeho úlohy, hoci fyzicky je

v rodine prítomný, je skutočnosť, cez ktorú sa dieťa bolestne prediera nielen v ranom veku, ale jej následky sú často celoživotné.

Maurizio Tiezzi k téme otcovstva dodáva, že ono nie je pre mužov otázkou rozhodnutia či výberu, je to niečo, s čím sa rodia, je v ich vnútri. Byť otcami neznamená len mať biologické deti, ale ochraňovať a starať sa o proces rastu ľudí, ktorých majú okolo seba počas celého života.

Veľmi ma, ako ženu, poteší, keď vidím v autobuse, v parku alebo v kostole mladú rodinu a dieťa v náručí otca, ako spokojne sedí alebo spí, teší sa alebo sa hrá. A ešte viac, keď vidím, ako otec vedome a aktívne dieťa vedie, chráni, vysvetľuje mu tajomstvá sveta, ktoré dieťa objavuje a zároveň mu vie naznačiť i pevné hranice a s láskou usmerniť a vysvetliť, prečo niektoré veci idú tak a nie inak.

Žigmund Freud hovorí, že desivý dojem detskej bezmocnosti vyvolal potrebu ochrany, ochrany láskou, ktorú splnil otec. Poznanie, že táto bezmocnosť trvá po celý život, spôsobilo, že človek lipne na existencii iného, tento krát mocnejšieho otca.

A čo ak otec túto úlohu nespĺnil? Ako je potom možné hľadať mocnejšieho Otca? Obraz otca, skúsenosť s otcom sa často prenáša i na obraz o Bohu, ktorý je otcom každého osobne, i nás všetkých. Je zaujímavé si všimnúť, ako ho oslovuje jeho Syn, Ježiš, a to dôverným slovom abba. Benedikt XVI. v homílii na Zelený štvrtok označil toto slovo za oslovenie veľmi vrúcne, aké používajú deti. Ich vzťah, ak ho prenesieme do roviny dieťa-otec je veľmi pozoruhodný, pevný, Ježiš sa celé noci zhovára so svojim Otcom. Skúsme si to predstaviť tak ľudsky: rozhovor Syna s Otcom, v pochopení, v súlade, v povzbudení Syna, v uistení, že stojí po jeho boku a v Synovom zanietení za to, čo chce Otec. Niekedy sa s zvnútornením tejto skutočnosti musíme popasovať, ak bojujeme o to, aby sa kresťanská viera stala našim životným štýlom. Naše zranenia a nesplnené očakávania nám môžu byť prekážkou.

Iste, nikdy to úplne nepochopíme, ale na druhej strane, máme na tomto vzťahu účasť a vedomie, že Boh je Otec s vlastnosťami, akými sú prijatie, láska, dôvera v dieťa, starostlivosť, odpúšťanie, možnosti nového začiatku, povzbudenie a istota, že nás podrží. A ešte oveľa viac.

Prajem vám, milí poslucháči, aby slovo otec bolo pre nás slovom nádeje: pre tých, čo sú sami otcami, pre nás, ženy, ktoré v tomto slove nachádzame snáď dokonalé splnenie úlohy muža, pre tých, v ktorých živote otec nebol prítomný i pre tých, ktorí mali šťastie tešiť sa z tohto daru.

RV, komentár sr. Agnes Jenčíkovej CJ

Vysvätení novokňazi Rímskej diecézy o ceste k zasväteniu

Vatikán 30. apríla (RV) – „Keď bude kríž najťažší, to bude najcennejšia hodina.“ Toto pripomenul Benedikt XVI. deviatim seminaristom Rímskej diecézy, ktorých v Nedeľu Dobrého pastiera vysvätil v Bazilike sv. Petra vo Vatikáne. Z deviatich novokňazov budú ôsmi pôsobiť v Rímskej diecéze, jeden – Vietnamec Joseph Vu Van Hieu – v rímskokatolíckej diecéze Bui Chu. Ich cesty ku kňazstvu a k zasväteniu svojho života služby Cirkvi boli dosť odlišné.

Napríklad Marco Santarelli bol pilotom súkromných lietadiel so snom, že jedného dňa bude riadiť Boeing 747. Tento čoskoro 30-ročný Riman hovorí, že pozvanie k nasledovaniu Krista „bez strachu“, ktoré blahoslavený Ján Pavol II. adresoval mladým počas Svetových dní mládeže v Toronte v roku 2002, ho našťastovalo smerom k rozhodnutiu zmeniť svoje plány. Po dvoch rokoch nastúpil do seminára Redemptoris

Mater, sprevádzaný jeho neokatechumenátnou komunitou.

„Môj reálny svet sa mi stával pritesný“ – takto vnímal semienko povolania čerstvý absolvent chémie, ktorý vyrastal v kruhoch Katolíckej akcie v rímskej farnosti Santa Maria della Mercede. Rozhodol sa teda zanechať „svoje istoty“. Už v zrelom veku začal volanie Piero Gallo, 42-ročný Talian od Viterba. Mal za sebou už dva roky v súdnictve a osem rokov advokátskej praxe, keď sa vznietil plamienok jeho „áno“, a to pri počúvaní katechéz o Desatore, ktoré viedol don Fabio Rosini, riaditeľ Centra Rímskej diecézy pre duchovné povolania. Najdlhšiu cestu k včerajšej vysviacke, ale v zmysle zemepisnom, mal 31-ročný Kolumbijčan Jorge Alexander Suarez Barbaran, kým najmladším z nich je 27-ročný Daniele Natalizi, pôvodom z Vicenze. -jak-

Benedikt XVI.: Modlime sa za Cirkev i spoločnosť

Vatikán 29. apríla (RV) – Benedikt XVI. sa napoludnie prihovoral z okna svojej pracovne niekoľkým tisícom pútnikov, ktorí sa zišli na Námestí sv. Petra. Spolu sa pomodlili mariánsku modlitbu Raduj sa nebies Kráľovná. V príhovore, ktorý prinášame v plnom znení, sa Svätý Otec zamerl na význam dnešnej nedele, ktorá je Svetovým dňom modlitieb za povolania.

Drahí bratia a sestry,

pred chvíľou sa v Bazilike sv. Petra skončila eucharistická slávnosť, pri ktorej som vysvätil deväť nových kňazov rímskej diecézy. Ďakujme Bohu za tento dar, znak jeho vernej a prezieravej lásky k Cirkvi! Duchovne sa pripojme k týmto novokňazom a modlime sa, aby prijali v plnosti milosť tejto sviatosti, ktorá ich pripojila k Ježišovi kňazovi a pastierovi. Modlime sa tiež, aby sa všetci mladí stali vnímavými voči hlasu Boha, ktorý k nim prehovára v ich srdci a povoláva ich, aby opustili všetko a slúžili mu. Tomuto zámeru je zasvätený dnešný Svetový deň modlitieb za povolania. V skutočnosti Pán vždy povoláva, ale my ho veľa krát nepočujeme. Rozptyľujú nás mnohé veci a iné povrchné hlasy. Máme strach načúvať Pánovmu hlasu, pretože si myslíme, že nám zoberie slobodu. V skutočnosti je každý jeden z nás ovocím lásky. Istotne lásky rodičov, ale oveľa viac Božej lásky. Sväté písmo hovorí: aj keby ťa nechcela tvoja matka, ja ťa chcem, pretože ťa poznám a milujem ťa (porov. Iz 49,15). Vo chvíli, keď si začnem toto uvedomovať, sa môj život mení: stáva sa odpoveďou na lásku, väčšiu ako čokoľvek iné, a takto sa v plnosti začína realizovať moja sloboda.

Mladí, ktorých som dnes vysvätil na kňazov, sa neodlišujú od iných mladých, avšak hlboko sa ich dotkla

krása Božej lásky a preto nemohli urobiť nič iné, ako odpovedať celým svojím životom. Ako sa stretli s Božou láskou? Stretli ju v Ježišovi Kristovi. V jeho evanjeliu, Eucharistii a cirkevnom spoločenstve. V Cirkvi objavujeme, že život každého človeka je dejinami lásky. Toto nám jasne ukazuje Sväté písmo a potvrdzuje svedectvo svätých. Príkladom je vyjadrenie sv. Augustína, ktorý sa vo svojich Význaniach obracia na Boha slovami: „Neskoro som si ťa zamiloval, krása taká pradávna a taká nová, neskoro som si ťa zamiloval! Ty si bol vnútri a ja vonku... Ty si bol so mnou, ale ja som nebol s tebou... Volal si a kričal a preboril si moju hluchotu“ (X, 27.38).

Drahí priatelia, modlime sa za Cirkev, za každé miestne spoločenstvo, aby bolo zavlažovanou záhradou, v ktorej môžu rásť a dozrievať všetky semienka povolání, ktoré Boh rozsieva v hojnosti. Modlime sa, aby všade bola takáto záhrada, v ktorej sa všetci cítia byť povolaní v rozličnosti darov. Nech sú predovšetkým rodiny prvotným prostredím, v ktorom sa „dýcha“ Božia láska, dávajúca vnútornú silu aj uprostred ťažkostí a životných skúšok. Kto v rodine prežíva skúsenosť Božej lásky, získava neoceniteľný dar, čo prináša ovocie v pravý čas. Nech nám toto všetko vyprosí Panna Mária, vzor slobodnej a poslušnej odpovede na Božie volanie, Matka každého povolania v Cirkvi.

* Medzi pútnikmi na Svätopeterskom námestí boli aj veriaci zo Slovenska. Im Svätý Otec adresoval tieto slová: „Srdečne pozdravujem slovenských pútnikov, osobitne z Farnosti Raslavice. Bratia a sestry, milí mladí, prajem vám, aby vaša púť do Ríma upevnila vaše puto s Kristom a s jeho Cirkvou. Všetkých vás žehnám. Pochválený buď Ježiš Kristus!“ -js-

Benedikt XVI. v dnešnej katechéze o prvom mučeníkovi Cirkvi

Vatikán 2. mája (RV) – Na Námestí sv. Petra vo Vatikáne sa v stredu stretlo niekoľko tisíc pútnikov z celého sveta, aby si počas generálnej audiencie vypočuli katechézu Benedikta XVI. Svätý Otec sa v nej zameril na postavu prvého mučeníka Cirkvi sv. Štefana.

Drahí bratia a sestry,

v minulých katechézach sme videli ako osobná a spoločná modlitba, ale aj čítanie a rozjímanie nad Svätým písmom otvárajú srdce pre počúvanie Boha, ktorý k nám hovorí a zároveň poskytujú svetlo pre chápanie prítomných udalostí. Dnes by som rád hovoril o svedectve a modlitbe prvého mučeníka Cirkvi, svätého Štefana, ktorý bol jedným zo siedmich vybraných na službu chudobným prostredníctvom skutkov dobročinnnej lásky. V okamihu svojho umučenia, o ktorom čítame v Skutkoch apoštolov, sa znovu ukazuje životodarný vzťah medzi Božím Slovom a modlitbou.

Štefana privádzajú na súd, pred Synedrium, a tam ho obvinia z rozširovania toho, že „Ježiš... zborí toto miesto a zmení obyčaje, ktoré nám odovzdal Mojžiš“ (Sk 6, 14). Počas svojho verejného života Ježiš naozaj predpovedal zničenie Jeruzalemského chrámu: „Zboríte tento chrám a ja ho za tri dni postavím“ (Jn 2, 19). Avšak, ako poznamenáva aj evanjelista svätý Ján, „on hovoril o chráme svojho tela. Keď potom vstal z mŕtvych, jeho učeníci si spomenuli, že toto hovoril, a uverili Písmu i slovu, ktoré povedal Ježiš“ (Jn 2,21-22).

Štefanova reč pred súdom, najdlhšia reč v Skutkoch apoštolov, rozvíja práve túto predpoveď Ježiša, ktorý je sám novým chrámom, lebo zavádza nový kult a obetou, ktorú prináša na kríži, nahrádza obety Starého zákona. Štefan chce dokázať, že obvinenie, ktoré proti nemu vznášajú ohľadom rozvracania Mojžišovho zákona, je neopodstatnené – a predstavuje svoj pohľad na dejiny spásy ako na zmluvu medzi Bohom a človekom. V tomto duchu preberá celé biblické rozprávanie, plán, ktorý sa vo Svätom písme nachádza, aby ukázal, že všetko smeruje k jednému miestu definitívnej Božej prítomnosti, a tým je Ježiš Kristus – vo svojom utrpení, smrti a zmŕtvychvstání. V tejto perspektíve Štefan vníma aj to, že je Kristovým učeníkom, a nasleduje ho až k mučeníctvu. Rozjímanie nad Svätým písmom mu tak umožňuje chápať jeho poslanie, život a udalosti, ktoré sa v ňom dejú. Je pritom vedený svetlom Ducha Svätého a svojím hlbokým vzťahom k Pánovi - a to až do takej miery, že členovia Synedria videli jeho tvár „ako tvár anjela“

(Sk 6, 15). Takýto znak Božej prítomnosti pripomína Mojžišovu tvár, ktorá mu žiarila, keď zostupoval z vrchu Sinaj, potom čo sa stretol s Bohom (porov. Ez 34, 29-35; 2 Kor 3,7-8).

Vo svojej reči Štefan začína povolaním Abraháma, ktorý putuje do zeme, čo mu Boh ukázal, i keď iba v prísľubení; potom hovorí o Jozefovi, ktorého bratia predali, ale Boh ho oslobodil, až napokon prichádza k Mojžišovi, ktorý sa stal Božím nástrojom na oslobodenie ľudu,

aj keď ho tento ľud viackrát odmietol. V týchto udalostiach zo Svätého Písma, ktoré Štefan zbožne čítal a počúval, sa stále znovu ukazuje Boh, ktorý neúnavne vychádza v ústrety človeku, a to aj napriek jeho častej tvrdohlavosti a odmietaniu. Rovnako v minulosti, ako aj dnes a v budúcnosti. V celom Starom zákone Štefan teda vidí predzvesť

príbehu Ježiša, Božieho syna, ktorý sa stal človekom - a rovnako ako Praotcovia, stretol sa s ťažkosťami, odmietnutím i smrťou.

Štefan teda spomína Jozueho, Dávida a Šalamúna vo vzťahu k stavbe Jeruzalemského chrámu a zakončuje slovami proroka Izaiáša (66,1-2): „Nebesá sú mojím trónom a zem podnožou mojich nôh. Aký je to dom, čo mi postavíte? Aké miesto pre môj odpočinok? Veď toto všetko spravila moja ruka“ (Sk 7, 49-50). Vo svojom rozjímaní o Božej činnosti v dejinách spásy zdôrazňuje stále pokušenie odmietnuť Boha a jeho skutky, ale zároveň potvrdzuje, že Ježiš je Spravodlivý ohlásený prorokmi; v ňom sa sprítomnil sám Boh, a to jedinečným a definitívnym spôsobom: Ježiš je „miestom“ pravého kultu. Štefan nepopiera dôležitosť chrámu – do istého času – ale zdôrazňuje, že „Najvyšší nebyva v domoch, zhotovených rukou“ (Sk 7, 48). Nový chrám, v ktorom Boh prebýva, je jeho Syn, ktorý sa stal človekom. Človečenstvo Krista, Vzkrieseného, spája národy a zjednocuje ich vo sviatosti svojho Tela a svojej Krvi. Výraz týkajúci sa chrámu „zhotoveného nie ľudskou rukou“ sa nachádza aj v teológii svätého Pavla a v liste Hebrejom: Ježišovo telo, ktoré na seba vzal, aby sa vydal ako obeť za hriechy, toto Ježišovo telo je novým Božím chrámom, miestom prítomnosti živého Boha; v ňom Boh prichádza do kontaktu s človekom a so svetom: Ježiš berie na seba celý hriech ľudstva, aby ho v láske Boha odniesol a v tejto láske „spálil“. Prísť ku krížu, vojsť do spoločenstva s Kristom znamená začať túto premenu, čiže vstúpiť do kontaktu s Bohom, vstúpiť do jeho pravého chrámu.

Reč i život svätého Štefana náhle preruší kameňovanie, ale práve táto mučenícka smrť je naplnením jeho života a jeho odkazu: zjednocuje sa s Kristom. Jeho rozjímanie nad konaním Boha v dejinách a nad Božím slovom, ktoré v Kristovi našlo svoje naplnenie, sa tak stáva účasťou na modlitbe Kríža. Skôr, než zomrie, vykrikuje: „Pane Ježišu, prijmi môjho ducha“ (Sk 7, 59). Berie tu za svoje slová Zalmu 31,6 a spája ich s posledným výrokom Ježiša na Kalvárii: „Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha“ (Lk 23, 46); napokon, tak ako Ježiš, nahlas vykrikuje pred tými, čo ho kameňovali: „Pane, nezapočítaj im tento hriech“ (Sk 7, 60). Všimnime si, že i keď Štefanova modlitba je na jednej strane prevzatím Ježišovej modlitby, jej adresát je odlišný, pretože invocácia sa obracia na samotného Pána, teda na Ježiša, ktorého kontemplanuje ako osláveného po Božej pravici: „Vidím otvorené nebo a Syna človeka stáť po pravici Boha“ (v. 55).

Drahí bratia a sestry, svedectvo svätého Štefana nám ponúka niekoľko indikácií pre našu modlitbu i pre náš život. Môžeme sa pýtať: odkiaľ tento prvý kresťanský mučeník vzal silu čeliť svojim prenasledovateľom – až do tej miery, že daroval svoj život? Odpoveď je jednoduchá: zo svojho vzťahu s Bohom, zo spoločenstva s Kristom, z rozjímania nad dejinami spásy, z pozorovania Božieho diela, ktoré bolo zavŕšené v Ježišovi Kristovi. Aj naša modlitba sa musí žiť počúvaním Božieho slova v spoločenstve Krista a jeho Cirkvi.

A ešte jedna vec: svätý Štefan v dejinách vzťahu lásky medzi človekom a Bohom vidí predobraz postavy a poslania Ježiša Krista. On, Boží Syn, je chrám postavený „nie ľudskou rukou“. V ňom sa prítomnosť Boha Otca stala tak blízkou, že dokonca vstúpil do nášho tela, aby nás tak priviedol k Bohu, aby nám otvoril brány neba. Modlitba teda musí byť kontempláciou Ježiša sediaceho po Božej pravici – Ježiša ako Pána môjho každodenného života. V ňom, pod vedením Ducha Svätého, sa aj my môžeme obracať k Bohu, vstúpiť do reálneho kontaktu s Bohom – s dôverou a odovzdanosťou synov, čo sa utiekajú k Otcovi, ktorý ich nekonečne miluje. Ďakujem. **Preložil: Martin Kramara/ snímka Peter Zimen**

Kongregácia pre klérus publikovala list pre všetkých kňazov

Vatikán 2. mája (TK KBS) – „Kňaz nemôže dosiahnuť vlastné posvätenie, ak sa neusiluje o svätosť veriacich a rovnako tak nemôže posväcovať druhých bez predchádzajúcej snahy o svoju vlastnú svätosť,“ píše v liste kňazom, ktorý publikovala na svojich internetových stránkach vatikánska Kongregácia pre klérus. Za pontifikátu Jána Pavla II. bol list pre všetkých kňazov zverejňovaný každoročne k Zelenému štvrtku. V súčasnosti sa tak deje v súvislosti so Svetovým dňom modlitieb za posvätenie kňazov, ktorý pripadá na slávnosť Najsvätejšieho Srdca Ježišovho. Je sprevádzaný celým radom poznámok zobratých z Biblie a zo spisov cirkevných otcov a určených k modlitbe, meditácii a spytovaniu svedomia.

Kongregácia pre klérus pripomína, že svätosť je povolanie, ktoré je obsiahnuté vo sviatosť krstu, a potom oživené vo sviatosť kňazstva. Uskutočňuje sa nezávisle na vedomí vlastných nedostatkov či viny, ktorými je „niekedy kňazstvo znižované v očiach sveta“. V liste sú citované slová pápeža Jána Pavla II. z listu kňazom v roku 2002 o tieni podozrenia, ktorý v dôsledku pohoršenia hriechu padá na všetkých kňazov, i tých bezúhonných i pracovitých. Blahoslavený pápež vtedy povzbudzoval kňazov, aby v takomto prípade ešte viac priľnuli k tajomstvu kríža a usilovali sa o vlastnú svätosť. „To vyžaduje predovšetkým ľútosť a odpustenie viny,“ píše sa v liste Kongregácie pre klérus.

Vatikánsky dokument poukazuje na blížiaci sa Rok viery, ktorý by mal byť príležitosťou k novému objavu bohatstva náuky Druhého vatikánskeho koncilu a Katechizmu Katolíckej cirkvi, ako aj nevyhnutnosti evanjelizovať dnešný svet.

-ml-

Benedikt XVI. daroval 250-tisíc dolárov Personálnemu ordinariátu

Vatikán 2. mája (RV/SIR) – Benedikt XVI. daroval 250-tisíc dolárov na podporu a fungovanie Personálneho ordinariátu Našej Panej z Walsinghamu, ktorý bol zriadený pre veriacich pochádzajúcich z anglikánskeho spoločenstva na území Konferencie biskupov Anglicka a Walesu. V komuniké, ktoré vydal ordinár Keith Newton sa píše, že „dar umožní stabilizovať Ordinariát ako živú súčasť Katolíckej cirkvi v Anglicku a Wallese. Som veľmi vďačný Svätému Otcovi za jeho veľkodušnosť a podporu. Tento dar je veľkou pomocou, ale aj povzbudením v čase, keď

rozvíjame náš vlastný cirkevný život a hľadáme spôsob, ako prispieť v evanjelizácii v tejto krajine.“

Personálny ordinariát Našej Panej z Walsinghamu bol zriadený v januári 2011 na základe Apoštolskej konštitúcie Anglicanorum coetibus Benedikta XVI., aby bolo umožnené anglikánskym veriacim vstúpiť do plného spoločenstva s Katolíckou cirkvou, ale zároveň ponechať si základné elementy ich tradície. Do ordinariátu v súčasnosti patrí približne 1200 veriacich laikov a 60 kňazov z celého Spojeného kráľovstva.

-js-

Benedikt XVI. navštívil Katolícku univerzitu Sacro Cuore

Vatikán/Taliansko 3. mája (RV) – Benedikt XVI. navštívil Katolícku univerzitu Sacro Cuore v Ríme. Návštevu absolvoval pri príležitosti 50. výročia založenia Fakulty medicíny a chirurgie, ktorá je pomenovaná podľa svojho zakladateľa Agostina Gemelliho. Stretnutie Svätého Otca s akademickou obcou a celou komunitou univerzity sa uskutočnilo na námestí pred aulou Fakulty medicíny a chirurgie.

Benedikta XVI. privítal kardinál Angelo Scola, ktorý je prezidentom Inštitútu Giuseppeho Toniola pre vyššie štúdiá a profesor Franco Anelli, prorektor Katolíckej univerzity Sacro Cuore. Po ich príhovoroch sa slova ujal Svätý Otec, pre ktorého je táto návšteva na pôde univerzity a polikliniky „Gemelli“ už piatou počas siedmich rokov jeho pontifikátu. V úvode príhovoru Svätý Otec pozdravil prítomných kardinálov, biskupov, kňazov, ministrov, prorektora univerzity, docentov, lekárov, zdravotnícky personál, zamestnancov univerzity, študentov a osobitne „drahých pacientov“.

Všetkým prítomným následne ponúkol niekoľko myšlienok na reflexiu. „Naša doba je dobou, v ktorej vedecké poznatky zmenili pohľad na svet, ako aj na samotné ponímanie človeka. Početné objavy, inovatívne technológie, ktoré nasledujú po sebe rýchlym tempom, sú dôvodom k hrdosti, ale často nie sú bez znepokojujúcich dôsledkov. Na pozadí rozšíreného optimizmu vedeckého poznania sa rozširuje tiež kríza myslenia. Človek našej doby – bohatý na prostriedky, ale nie na vnímavosť – žije často ovplyvňovaný obmedzujúcim relativizmom, čo vedie k strate zmyslu pre zmysel vecí. Takmer oslepený technickou účinnosťou zabúda na základný horizont otázky o zmysle života a degraduje transcendentný rozmer na bezvýznamný.

V tejto súvislosti myslenie slabne a dosahuje až dno, ako aj etické ožobráčenie, ktoré zahmlieva odkazy na smer a na hodnoty. Tie, ktoré boli plodným koreňom európskej kultúry, a vďaka pokroku akoby išli do zabudnutia. V hľadaní Absolútna – *il quærere Deum* – bola obsiahnutá požiadavka prehĺbenia profánnych vied, celého sveta poznania (porov. *Discorso al Collège des Bernardins di Parigi, 12 settembre 2008*). Vedecký výskum a otázka zmyslu, v skutočnosti, aj keď v špecifickej epistemologickej a metodologickej fyziognómii, vychádzajú z jedného zdroja, ktorým je Logos. Ono riadi činnosti stvorenia a vedie myslenie ľudstva v dejinách. Mentalita zásadne „techno-praktická“ vytvára riziko nesúladu medzi tým, čo je technicky možné a tým, čo je morálne dobré, s nepredvídateľnými dôsledkami.

Je preto dôležité, aby kultúra znovu objavila silu zmyslu a dynamiku transcendentna, jedným slovom, aby rozhodne otvorila horizont hľadaniu Boha. Tu prichádza na myseľ slávna fráza Augustína „Stvoril si nás pre seba, Pane, a nespokojné je naše srdce, kým nespočinie v tebe“ (*Vyznania I, 1*). Dá sa povedať, že rovnaký impulz k vedeckému výskumu vychádza z nostalgickej túžby po

Bohu, ktorý žije v ľudských srdciach. V podstate vedec smeruje, často nevedome, k dosiahnutiu tejto pravdy, ktorá dáva životu zmysel.

Ale akokoľvek by bolo zaniietené a úporné ľudské bádanie, samo o sebe nie je schopné vlastnými silami dôjsť k istému zakotveniu, pretože «človek nie je schopný úplne objasniť podivný tieň, ktorý visí nad otázkou večných skutočností ... Boh musí prevziať iniciatívu, prísť v ústrety a prehovoriť k človeku» (J. Ratzinger, *L'Europa di Benedetto nella crisi delle culture, Cantagalli, Roma 2005, 124*). Veda a viera majú akúsi plodnú vzájomnosť, akoby potrebu vzájomného dopĺňania sa pre realnosť poznania. Avšak paradoxne pozitivistická kultúra, vylúčením otázky o Bohu z vedeckej diskusie, podmieňuje úpadok myslenia a oslabenie schopností skutočného poznávania. Ale hľadanie Boha človekom by sa stratilo v spleti ciest, ak by mu neprišla v ústrety jasná a istá cesta východiska. Je to cesta samého Boha, ktorý sa z nesmiernej lásky stal človeku blízkym.: „V Ježišovi Kristovi Boh nielen hovorí k človeku, ale ho hľadá... Je to hľadanie, ktoré sa rodí v dôvernosti Boha a jeho kulminujúcim bodom je vtelenie Slova“ (Ján Pavol II. *Tertio Millennio Adveniente, 7*).

Náboženstvo tohto Slova, kresťanstvo nedegraduje vieru na oblasť iracionálna, ale prisudzuje pôvod a zmysel skutočností tvorivému Rozumu, ktorý sa v ukrižovanom Bohu prejavil ako láska. On nás pozýva, aby sme prešli touto cestou hľadania Boha: «Ja som cesta, pravda, život». Sv. Tomáš Akvinský to komentuje: „Cieľ tejto cesty je v skutočnosti naplnením ľudskej túžby. Teraz človek túži po dvoch základných veciach: na prvom mieste po poznaní pravdy, na druhom mieste je to stálosť bytia, vlastnosť spoločná všetkým veciam. V Kristovi sa nachádza aj jedno, aj druhé.“ Hľadanie prežívané v integrite a osvetľované vedou a vierou má obe krídla, impulz a hybnosť, a nikdy nestratí pravú pokoru v zmysle vlastných limitov. Tak sa hľadanie Boha stane plodným na poznanie, kvasom kultúry, pôvodcom pravého humanizmu, výskumu, ktorý neuviazne na povrchu.

Drahí priatelia, nechajte sa stále viesť múdrosťou, ktorá pochádza zhora, poznaním osvetleným vierou, pamätajúc na to, že múdrosť vyžaduje zápal a námahu vo výskume.“

V závere príhovoru Benedikt XVI. vyzdvihol osobité poslanie Katolíckej univerzity, ktorá má – ako povedal – s Petrovým nástupcom špecifický vzťah, a preto je povolaná byť príkladnou inštitúciou, ktorá nezužuje rámec svojho pôsobenia na ekonomickú výhodnosť, ale rozširuje ducha svojich projektov na rozvíjanie hodnôt, ktoré idú nad konzumný a úžitkový rámec a zameriava pohľad na hodnotu života a transcendentno. Potom Svätý Otec obrátil pohľad na pacientov nemocnice Gemelli a povzbudil ich, aby v utrpení vnímali odraz Kristovej lásky k nám, ktorou sme stále sprevádzaní. Je to opravdivá láska Boha, ktorá žiari v Kristovi a svojim prenikavým

pohľadom dáva možnosť využiť a poznať to, čo nie je možné nijakej vede. „To poznal aj minulé nedeľu blahorečený Giuseppe Toniolo, ktorý tvrdil, že je v prirodzenosti človeka vidieť v iných obraz Božej lásky a v stvorení jeho vlastný odtlačok. Bez lásky aj veda stráca svoju dôstojnosť. Iba láska garantuje ľudskosť výskumu.“

Na pôde Fakulty medicíny a chirurgie, ktorá si pripomína 50. výročie svojej existencie, pracuje viac ako 700 výskumných pracovníkov (v 35 inštitúciách). O vynikajúce renomé fakulty svedčí aj fakt, že vyše 1500 vedeckých prác jej pracovníkov je publikovaných každý rok v najlepších medzinárodných časopisoch. Až 46 výskumných pracovníkov v rebríčku 300 „Top talianskych vedcov“. Návšteva Benedikt XVI. sa zhoduje aj s prvým Dňom za výskum, ktorý organizuje jubilujúca fakulta pod názvom „Život za výskum, výskum za život“. -jak-

Amnesty International v správe o prenasledovaní kresťanov

Rím 2. mája (TK KBS/RV CZ) – „Akokoľvek nechceme zneužívať výraz „christianofóbie“, musíme priznať, že diskriminácia kresťanov vo svete stále narastá, ako to zhodne potvrdzujú rôzne inštitúcie,“ čítame v utorkovom zverejnení správy Amnesty International. Správa podrobne opisuje prenasledovanie kresťanov v rôznych regiónoch. Za hlavného „vinníka“ označuje islam.

Vyznávači Krista sú ohrození v podstate vo všetkých regiónoch, kde žije významnejší počet moslimov. Dokonca i v krajinách, ktoré sa ešte nedávno pýšili tradíciou pokojného súžitia moslimov a kresťanov, získajú v súčasnosti prevahu agresívne prúdy islamu. Príslušníci týchto frakcií sa školia v Saudskej Arábii, v Iráne a v Egypte. Správa Amnesty International pripomína tiež Indiu, kde kresťanov ohrozuje bojovný hinduizmus, ako to dosvedčili pogromy v štáte Orisa, profanácia hrobov a vnucovanie hinduistických rituálov v školách.

Zvláštna kapitola dokumentu o christianofóbii sa venuje nútenej ateizácii v komunistických krajinách ako je Čína, Severná Kórea, Vietnam alebo Kuba. V Zemi stredu sa množia prípady prenasledovania kresťanov v súvislosti s preukázateľne rastúcou prítlačivosťou Evanjelia pre nové generácie Číňanov, a to najmä v univerzitnom prostredí. Kresťanstvo je preto vnímané ako konkurencia oficiálnej ideológie. Amnesty pripomína úsilie štátu podriadiť si všetky cirkvi. Najviac sa tejto tendencii vzpierajú katolíci. Štyria biskupi a 40 kňazov za to odpykávajú tresty vo väzení. V časti venovanej Vietnamu správa poznamenáva, že katolíci sú v tejto krajine jedinou skupinou, ktorá má odvahu verejne sa priznávať k svojim právam, čo vyvoláva nevoľu režimu a vedie k zostrovaniu reštrikcií voči nim. Prejavy christianofóbie v západnom svete správa Amnesty nespomína. -ml-

Kríza je spôsobená absenciou evanjelizácie v ekonomike

Rím 30. apríla (TK KBS/RV CZ) - Mnohé svetové vlády v terajšom období hospodárskej krízy obmedzili či úplne zastavili pomoc chudobným krajinám, čo bola jediná vec, kde nemali zasahovať. Týmto slovami komentoval dnešnú situáciu honduraský kardinál Oscar Andres Rodríguez Maradiaga. Arcibiskup diecézy Tegucigalpa vystúpil so svojim príspevkom na 41. Sociálnom týždni Katolíckej cirkvi (19. - 21. apríla), ktorého témou bola nová evanjelizácia. Podľa slov latinsko-amerického kardinála sa sila evanjelia nevytratila kvôli prílišnej sociálnej angažovanosti cirkvi. Predseda Caritas Internationalis sa myslí pravý opak – v sociálnej oblasti toho cirkiev doposiaľ učinila príliš málo. Neetické finančníctvo a politika, rovnako ako korupcia na všetkých úrovniach dokazujú, že na túto rovinu evanjelium ešte nedorazilo. Prvý honduraský kardinál v histórii zdôraznil, že terajšia silná hospodárska a politická kríza je dôsledkom neexistujúcej evanjelizácie politických a ekonomických kruhov. Nová evanjelizácia by sa teda mala zamerať práve na tieto sektory spoločnosti, dodal kardinál Rodríguez a vyzval k nasledovaniu príkladu španielskej Charity. Tá totiž navzdory panujúcej kríze zvýšila svoj tohtoročný príspevok do zastrešujúcej Caritas Internationalis. -js-

Ríme sa konala konferencia Ikonostas a Nebeská liturgia

Taliansko 25. apríla (RV) – Na Pápežskom východnom inštitúte v Ríme sa konala medzinárodná konferencia s názvom Ikonostas a nebeská liturgia s podtitulom perspektívy novej evanjelizácie. Konferenciu otvoril Mons. Cyril Vasil', sekretár Kongregácie pre východné cirkvi.

„Konferencia, ktorá bola udalosťou akademického rázu, ale súčasne mala aj svoj pastoračný charakter. Zahŕňala niektoré základné témy, ktorými sa relátori snažili prihovoriť publiku. Od predstavenia základných teologických východísk posvätného času a posvätného priestoru cez predstavenie teologických východísk vnímania krásy ako vyjadrenia a stimulu pre prežívania viery,“ povedal Vatikánskemu rozhlasu Mons. Vasil'.

Pokračoval, že prostredníctvom historického exkurzu boli potom predstavené niektoré oblasti cirkevného posvätného umenia a liturgického umenia. „Napríklad kompozícia chrámu, architektúra ako prejav stretnutia medzi Bohom a človekom a v druhom slede išlo o prejavenie alebo o predstavenie niektorých aspektov Ikonostasu ako osobitného miesta komunikácie posvätna, súčasne ale aj v náväznosti na posvätnú hudbu, na posvätnú hudbu Byzantského charakteru.“ -ml-

Zasadá Pápežská akadémia sociálnych vied

Vatikán 30. apríla (TK KBS/RV CZ) - 28. plenárne zasadnutie Pápežskej akadémie sociálnych vied sa konalo od 30. apríla do 1. mája. Jej tridsaťpäť členov sa venovalo reflexii nad encyklikou bl. Jána XXIII. „Pacem in Terris“ (zverejnená 11.4.1963). Jeho hlavnou témou bolo Globálne hľadanie pokoja poriadku – Pacem in Terris po 50-tich rokoch.

Rokovania akademikov priblížil Mons. Marcelo Sánchez Sorondo, kancelár Pápežskej akadémie sociálnych vied: „Už druhý rok sa zamýšľame nad týmto významným dokumentom, ktorým je „Pacem in Terris“. Pýtame sa, aké zmeny zaznamenala spoločnosť a ako je možné uvádzať do praxe základné princípy, ktoré bl. Ján XXIII. vymenoval: pravdu, spravodlivosť, slobodu, lásku. Zaoberáme sa zároveň problematikou sekularizácie a v súvislosti s Rokom viery sa chceme zamerať na to, čo nazývame praecambula fidei, teda rozumové predpoklady viery. Ľudská prirodzenosť, nesmrteľnosť duše a Božia existencia sú skutočnosti, ktoré možno uchopiť rozumom. Snažíme sa poukázať na úlohu vied, ktoré otvárajú svoj priestor a vo svojej pravde poskytujú spoluprácu, stávajú sa v istom zmysle predpokladom viery,“ priblížil zasadnutie Mons. Sorondo.

Benedikt XVI. píše

Pápežskej akadémii sociálnych vied

„Bola to srdečná výzva veľkého pastiera na sklonku svojho života, aby vec pokoja a spravodlivosti bola dôrazne podporovaná na všetkých úrovniach spoločnosti, národnej i medzinárodnej.“ Svätý Otec takto komentoval Encykliku Jána XXIII. Pacem in Terris v posolstve adresovanom prof. Mary Ann Glendonovej, predsedníčke Pápežskej akadémie sociálnych vied.

Ján XXIII. adresoval tento tzv. otvorený list svetu v čase „Studenej vojny, keď sa svet stále vyrovnával s hrozbou plynúcou z existencie a šírenia zbraní hromadného ničenia,“ uvádza pápež Benedikt XVI. a upozorňuje na význam posolstva v dnešnej dobe: „Aj keď sa v uplynulom pol storočí globálne politické prostredie výrazne zmenilo, vízia ponúknutá pápežom Jánom nás stále učí, ako sa postaviť zoči-voči novým výzvam za pokoj a spravodlivosť v období po studenej vojne, uprostred pokračujúceho sa šírenia zbraní.“

Ako sa uvádza v encyklike, „svet nikdy nebude pokojným miestom, ak pokoj nebude v srdci každej ľudskej osoby, a kým každý nebude zachovávať Bohom stanovený poriadok“. Podľa Svätého Otca encyklika bola a je mocným volaním k zapojeniu sa do tvorivého dialógu medzi Cirkvou a svetom, veriacimi a neveriacimi: „Ponúka úplnú kresťanskú víziu ľudského miesta vo vesmíre, presvedčená, že tým sa ponúkne posolstvo nádeje svetu, ktorý je hladný po ňom, posolstvo, ktoré môže rezonovať v ľuďoch veriacich a neveriacich, pretože jeho pravda je prístupná všetkým.“

V rovnakom duchu aj Ján Pavol II. po teroristických útokoch v septembri 2001 trval na tom, že pokoj nemôže existovať bez poriadku, a poriadok bez odpustenia. Pojem odpustenia „musí nájsť svoju cestu k medzinárodnému dialógu o riešení konfliktov“, aby sa zmenil „sterilný jazyk a vzájomné obviňovanie“, ktoré nikam nevedie.

Benedikt XVI. sa v závere posolstva vrátil k osobitnému zasadnutiu Synody biskupov pre Afriku v roku 2009 a k zhromaždeniu Synody pre Blízky východ. Obe sa venovali témam zmierenia, spravodlivosti a pokoja. „Historické krivdy a nespravodlivosť môžu byť prekonané iba vtedy, ak sa muži a ženy inšpirujú posolstvom uzdravenia a nádeje, posolstvom, ktoré ponúka cestu vpred, von zo slepej uličky, ktorá tak často blokuje ľudí a národy v bludnom kruhu násilia,“ uviedol Svätý Otec a dodal: „Používajme srdce, keď bojujeme za pokoj a spravodlivosť v súčasnom svete, presvedčení, že naša spoločná snaha o Bohom stanovený poriadok, o svet, kde dôstojnosť každého človeka je rešpektovaná, platná, môže a bude prinášať úrodu.“

-js, mf-

V Ríme druhé európske stretnutie univerzitných študentov

Taliansko 30. apríla (RV) – „Príspevok univerzít k budovaniu nového humanizmu“ – bolo témou Druhého európskeho stretnutia univerzitných študentov, ktoré sa konalo v Ríme na Univerzite Tor Vergata od 28. apríla. Na trojdňovom stretnutí, organizovanom Diecéznym úradom pre pastoračiu univerzitnej mládeže v spolupráci s Oddelením pre univerzity pri Rade európskych biskupských konferencií, sa zúčastnilo vyše 500 mladých z viacerých krajín Európy, medzi ktorými bolo zastúpené aj Slovensko.

„Prežívajte v univerzitnom prostredí podmaňujúcu výzvu na obnovu ohlasovania evanjelia, ktoré svojim svetlom a silou pravdy dáva kultúram vzrast.“ Toto sú slová z telegramu Benedikta XVI. k otvoreniu stretnutia. Univerzity sa naozaj stávajú úrodnou pôdou na ohlasovanie Božieho slova a na budovanie nového humanizmu. K otázke „nového humanizmu“ Mons. Marek Jedraszewski, podpredseda Oddelenia pre univerzity pri Rade európskych biskupských konferencií, poznamenal: „Pre nás kresťanov je Kristus centrom nášho nového humanizmu, pretože on je jedinou a pravou istotou a odpoveďou na problémy človeka.“ Ďalej citujúc blahoslaveného Jána Pavla II., ktorého prvé výročie beatifikácie si účastníci stretnutia pripomenú modlitbovou vigíliou v predvečer 1. mája, dodal: „Život nie je jednoduchý, ale vy nestráčajte odvahu! Cesta, ktorá vedie do neba, nie je široká, ani nenáročná, ale je tá správna. A len kráčajúc týmto chodníkom nájdeme úplnú radosť.“

-jak-

Vo Francúzsku a v Ríme prebehli v nedeľu beatifikácie

Vatikán 30. apríla (TK KBS/RV CZ) - Kardináli Mauro Piacenza a Salvatore De Giorgi v nedeľu 29. apríla zastupovali Svätého Otca pri dvoch beatifikačných obradoch. Vo francúzskej diecéze Coutances bol blahorečený premonštrát a mučeník Francúzskej revolúcie O. Pierre-Adrien Toulorge, O. Praem. (1757-1793) a v rímskej bazilike sv. Pavla za hradbami taliansky profesor ekonómie Giuseppe Toniolo.

Otec Toulorge prijal kňazské svätenie v päťdesiatich dvoch rokoch v Coutances. Časté návštevy jedného z prvých premonštrátskych opátstiev v Blanchelande ho priviedli k nasledovaniu spirituality sv. Norberta a vstupu do noviciátu v Beauporte. Po vyhlásení tzv. civilnej konštitúcie kléru, ktorá znamenala odštiepenie od rímskej cirkvi a na ktorú mali všetci duchovní prisahať, pokračoval O. Toulorge v svojej službe nelegálne. V septembri v roku 1793 bol zatknutý a o mesiac neskôr popravený pod gilotínou. Pred popravou sa modlil za „zachovanie svätej Cirkvi a za odpustenie pre svojich nepriateľov“. Jeho beatifikačný proces začal v dvadsiatich rokoch minulého storočia (1922), spoločne s ďalšími 56 kňazmi – mučeníkmi revolučného Francúzska. V období medzi dvoma svetovými vojnami však toto svedectvo viery upadlo do zabudnutia. Normandská diecéza obnovila proces v roku 1995.

O. Pierre-Adrien Toulorge, premonštrát a mučeník Francúzskej revolúcie, ktorý žil v rokoch 1757 – 1793. Slávnosti blahorečenia predsedal v nedeľu 29. apríla 2012 kardinál Angelo Amato, prefekt Kongregácie pre kauzy svätých v miestnej katedrále normandského mesta Coutances, na severozápadne krajiny. Otec Toulorge bol vysvätený ako 25-ročný pre diecézu Coutances. Neskôr vstúpil do noviciátu otcov premonštrátov v Beauporte. Po vyhlásení takzvanej Občianskej ústavy duchovenstva roku 1790 pokračoval vo svojom rozhodnutí a službe ilegálne. V septembri 1793 bol zatknutý a o mesiac neskôr popravený gilotínou. Mal 37 rokov. Pred popravou sa modlil za odpustenie pre svojich nepriateľov. Kardinál Amato v závere homílie o odkaze nového blahoslaveného pre nás povedal:

„Jeho mučeníctvo je pozvaním žiť verne v spoločnosti s Ježišom, napriek ranám každého druhu, ktoré moderná spoločnosť spôsobuje na evanjeliu chybnou ideológiou o počatí ľudského života, o potrate, manželstve medzi mužom a ženou, o eutanázii. Učme sa od blahoslaveného mučeníka pomocou Božej milosti a modlitby čeliť tejto kultúre smrti, s pevnosťou a vytrvalosťou a napriek obetiam zostať vernými Kristovi, ktorý je cesta, pravda a život“.

Giuseppe Toniolo (1845-1918), otec siedmich detí, je považovaný za vzor všetkými talianskymi katolíckymi politikmi. V atmosfére proticirkevnej opozície šírili sociálnu náuku Cirkvi (encykliku Leva XIII. *Rerum Novarum*) a aktívne k nej prispieval ako svojimi

spismi, tak pracou v talianskych akademických inštitúciách. Vo svojom diele prepracoval sociologickú teóriu, ktorá obhajuje prevahu etiky a kresťanského ducha nad zákonmi trhu. Toniolo presadzoval oddych počas sviatkov, obmedzenie pracovnej doby a práva zamestnancov; obhajoval malé súkromné vlastníctvo a kooperatívne finančníctvo. Vyzýval k väčšej angažovanosti katolíkov v sociálnej a neskôr zároveň v politickej oblasti – od konca 19. storočia stál pri zrode talianskeho kresťansko-demokratického hnutia.

Na tohto blahoslaveného počas príhovoru pred modlitbou Raduj sa, Nebies kráľovná pamätal aj Benedikt XVI. Ide o dôležitú osobnosť, o človeka, ktorý naznačil cestu prvenstva človeka a solidarity, povedal Svätý Otec.

Giuseppe Toniolo bol ekonómom, sociológom, ale aj otcom rodiny, vychovávateľom mladých. Ako laik bol ozajstným svedkom evanjelia a jeho slová vnašal do oblasti politickej a kultúrno-spoločenskej. Giuseppe Toniolo – ako poznamenal kardinál Salvatore De Giorgi v homílii slávnosti – v presvedčení, že svet potrebuje svätých, odpovedal na každé volanie, s ktorým sa Pán na neho obrátil: „Bol presvedčený, že všetci bez rozdielu sme povolaní k svätosti, t. j. k plnosti kresťanského života a dokonalosti v skutkoch milosrdnej činorodej lásky v bežných okolnostiach a životných situáciách. Bol presvedčený, že táto svätosť sama o sebe napomáha rýdzejšiemu a humánnejšiemu životu v ľudskej spoločnosti. Bol presvedčený, že laici sa posväcujú vo svete posväcujúc svet, a to bez úniku od sveta, ale plniac si svoju vlastnú úlohu, ktorou je kresťanské prežívanie a pretváranie súčasných okolností“.

Nový blahoslavený bol v tomto svete, ba dokonca v jeho mnohých oblastiach mimoriadne aktívny. Počnúc rodinou, ktorú považoval za výsadné miesto svojej misie svätosti: „Jeho rodina bola začlenená do života farnosti a otvorená voči spoločnosti, vyrovnaná v konfrontácii s ťažkosťami, zjednocovaná silou evanjelia, ktoré si čítavala spolu každé ráno, oživovaná spoločnou večernou modlitbou. Skutočná domáca cirkev.“

Tonilo bol ako univerzitný profesor v Padove, Modene a Pise vychovávateľom a priateľom pre svojich študentov, vedomý si zodpovednosti za to, že ich formuje aj ako kresťanov, ktorí majú zastáť svoje miesto v politike a spoločnosti pre dobro krajiny. Kardinál De Giorgi v závere homílie označil za dedičstvo nového blahoslaveného pre nás povzbudenie k novej evanjelizácii: „Zvlášť nás povzbudzuje, aby sme sa s entuziazmom angažovali v novej evanjelizácii, ktorej integrálnou súčasťou je sociálne učenie Cirkvi, aby sme ho urobili hodnoverným skrze svedectvo vlastného života, jednotného s vierou, osvetľovaného pravdou, podopieraného nádejou, milujúceho spravodlivosť a milosrdnú činorodú lásku, najmä voči chudobným.“ -js-

Na Taizé stretnutí v slovinskej Lubl'ane 1200 mladých

Slovinsko 30. apríla (RV) – „Stat' sa znamením pokoja a zmierenia v Cirkvi a spoločnosti“ – toto je jeden z cieľov stretnutia mladých, ktoré sa konalo koncom apríla v najväčšom meste Slovinska - v Lubl'ane. Je pokračovaním „Púte dôvery“, ktorú od roku 1987 organizuje Komunita Taizé.

Približne 1200 mladých vo veku od 17 do 35 rokov prišlo do Lubl'any, aby v modlitbe a tichu našli „krásu vnútorného života a spoločenstvo s Bohom“. „Stretnutie chce pomôcť mladým spoznať chlapcov a dievčatá iných národností, aby sa takto rúcali bariéry a rozdiely, ktoré nás rozdeľujú.“ Program zahŕňa okrem modlitby aj diskusné stretnutia k témam sociálnym, duchovným či témam o umení.

Rodiny Lubl'any dali k dispozícii svoje príbytky a pohostinnosť účastníkom stretnutia, ktorí pochádzajú z 22 krajín: Belgicko, Bielorusko, Bosna a Hercegovina, Česko, Francúzsko, Holandsko, Chorvátsko, Litva, Maďarsko, Nemecko, Poľsko, Portugalsko, Rakúsko, Rumunsko, Rusko, Slovensko, Srbsko, Švajčiarsko, Taliansko, Ukrajina, Veľká Británia. -jak-

V Ríme bolo sympóziu o postoji cudzcov vo Večnom meste

Rím 2. mája (TK KBS/RV CZ) – „Prvotná kresťanská obec v Ríme bola multietnická,“ hovorí prof. Vincenzo Fiochi Nicolai z Pápežského ústavu pre kresťanskú archeológiu na okraj sympózia, ktorý sa minulý týždeň v Ríme zaoberalo práve postojom k cudzincom vo Večnom meste na úsvite kresťanstva. „Môžeme povedať, že toto súžitie bolo dobré. Mesto bolo rozdelené na sociálne triedy a komunity cudzcov často zastávali marginálne práce. Vieme však veľmi dobre, že tento multietnický charakter sa vyskytoval i na úrovni vyšších sociálnych tried, kde boli nerímske komunity tiež silne zastúpené.“ „Rímska kresťanská obec prijímala cudzcov bezprostredne a veľmi citlivo,“ odpovedal profesor Nicolai na otázku, či sa kresťanská obec starala o cudzcov. „A je potrebné povedať, že i mimo Ríma mali kresťania cit pre túto problematiku. Staroveké cirkevné predpisy stanovili dokonca určité normy, podľa ktorých mali všetci pokrstení pomáhať cudzincom. V Ríme bola táto citlivosť obzvlášť zrejma.“

Počas storočí sa možno tento prístup k cudzincom trochu oslabil. Prečo k tomu došlo? „V starovekej Cirkvi sa táto citlivosť vyskytovala vždy, čo je tiež dokumentované historickými prameňmi a konkrétnymi pamiatkami. Pokiaľ sa v našej dobe trochu vytráca, potom je to prav-

depodobne spôsobené tým, že evanjeliové poslanstvo nie je praktizované bezvýhradne a bezpodmienečne. I dnes sa teda máme čo učiť z príkladu kresťanov neskoršieho staroveku. Kto prichádza z cudziny, nachádza sa obvykle v núdzi, a kresťanská láska jednoznačne ukladá, aby títo ľudia boli prijímaní s vľúdnosťou,“ hovorí prof. Fiochi Nicolai. -ml-

Organizácia Caritas Internationalis prijala nové stanovy

Vatikán 2. mája (RV) – Medzinárodná organizácia Caritas Internationalis, ktorá v oblasti charity pôsobí už 61 rokov, prijala nové stanovy a vnútorné predpisy, čím sa aktualizovalo jej právne postavenie. Podľa predsedu Pápežskej rady Cor unum kardinála Roberta Saraha bola revízia nutná pre lepšie nasledovanie či interpretáciu dokumentu s názvom „Počas poslednej večere“, ktorý podpísal pápež Ján Pavol II. dňa 16. septembra 2004, keď organizácii udelil verejný, právny a kanonický status. Niektoré body doktrinálneho a administratívneho charakteru, predovšetkým tie, ktoré sa týkajú komunikácie so Svätou stolicou, bolo potrebné upraviť, aby sa spresnili úlohy a kompetencie Svätej stolice.

„Všeobecný dekrét zdôrazňuje kompetencie dikastérií a úradov Svätej stolice, ktoré majú za úlohu dohliadať a riadiť Caritas Internationalis vo vykonávaní jej aktivít. Na želanie Svätého Otca dekrét obsahuje aj ďalšie prvky potrebné na priblíženie sa k výzvam a zabezpečeniu toho, aby organizácia mohla pracovať samostatne a aj naďalej mohla byť veľkým nástrojom a vyjadrením lásky a súcitu zo strany biskupských konferencií a Svätej stolice,“ uviedol kardinál Sarah.

Pri tvorbe nových stanov a vnútorných predpisov sa však Svätá stolica snažila zachovať čo najviac pôvodného textu. „Nové stanovy chcú upresniť dokument z roku 2004, a to nielen pokiaľ ide o úlohu Pápežskej rady cor unum,“ uvádza kardinál a dodáva: „tieto nové stanovy napomôžu vyjadriť efektívnym spôsobom duchovné poslanie Caritas Internationalis a spoločenstvo viery a lásky v humanitárnych intervenciách.“ Vzhľadom k tomu, že organizácia má právnu subjektivitu a podieľa sa na munus pastorale Svätého Otca, chcela Svätá stolica takýmto spôsobom vyjadriť svoje uznanie Caritasu, aby bol aj naďalej nástrojom Cirkvi v službách charite.

Organizácia, ktorú v roku 1950 v Ríme založil pápež Pius XII., mala fungovať na úrovni všeobecnej Cirkvi, združujúc národné charitatívne organizácie, s cieľom vzájomného porozumenia, účinnejšej koordinácie a spolupráce pri vykonávaní charitatívnych aktivít na celom svete. V roku 2004 bola Pápežská rada cor unum poverená sledovaním a sprevádzaním jej činnosti, ako na medzinárodnej, tak aj regionálnej úrovni. -mf-

Dievčatá v Papue - Novej Guinei sú nútené k manželstvám

Papua - Nová Guinea 2. mája (RV) – Sotva dospelé dievčatá predané výmenou za domáce zvieratá a prinútené k manželstvu. Taký je osud mnohých mladých žijúcich v Papue - Novej Guinei. Argentínčanka Mária del Sagraio, rehoľná sestra z Kongregácie Služobníc Pána a Panny Márie z Matary – Inštitútu rodiny vteleného slova spravuje spolu so svojimi piatimi spolusestrami domov pre dievčatá v meste Vanimo na severe krajiny. Misionárky pôsobia v krajine od roku 2002 a spomínaný domov otvorili v roku 2009. Poskytujú v ňom ubytovanie 19 dievčatám vo veku trinásť až devätnásť rokov, ktoré sa nachádzajú v ťažkostiach. Prevažná väčšina pochádza z dedín v džungli, kde nie je prioritou poskytnúť ženám primerané vzdelanie. Mladé dievčatá tak počas pobytu u rehoľných sestier navštevujú základné a stredné školy.

Problém nútených manželstiev je v krajine vážnym problémom, sestry už o pomoc požiadali aj organizáciu Pomoc Cirkvi v núdzi. Sestra Mária dodáva: „Je to zvyk, tradícia papuánskeho ľudu, samotnej kultúry krajiny: Je to klan muža, ktorý si musí odkúpiť svoju budúcu manželku – ktorá ma byť podľa jeho želania matkou ich detí – od klanu pôvodnej rodiny dievčaťa. Tak sa žena stane súčasťou klanu muža, ktorý bude rásť cez deti, ktoré mu dá. Je veľmi ťažké rozbiť tento reťazec. Dokonca aj tie rodiny, tí rodičia, ktorí sú kresťania a ktorí prijali ohlasovanie evanjelia, zažívajú tieto ťažkosti. Ďalším problémom presahujúcim predaj a nútené manželstvo, ktorým musia čeliť dievčatá, je vážna situácia týkajúca sa sexuálnych zneužívaní.“

-mf-

Násilie v Afrike odmietli na viacerých miestach

Taliansko 1. mája (RV) - Z viacerých strán sa ozývajú vyhlásenia po nedeľnom masacre na afrických kresťanoch. Milánsky arcibiskup kardinál Angelo Scola napísal v mene svojom i v mene svojej arcidiecézy vyhlásenie, v ktorom vyjadruje bolesť miestnej cirkvi v Miláne, ktorá sa pripravuje prijať kresťanov z celého sveta v rámci nadchádzajúceho 7. svetového stretnutia rodín, nad smutnými správami o krviprelievaní v Nigérii a Keni priamo počas slávenia nedeľnej Eucharistie. V mene veriacich celej arcidiecézy ostro odmieta násilie a vyjadruje znepokojenie nad tým, že podobné prejavy neznášanlivosti sa opakovane objavujú nielen v Afrike, ale aj v Ázii, Pakistane, Indii. Uisťuje o spoluúčasti na utrpení prenasledovaných, najmä rodín, ktoré sú tak ťažko skúšané, a tiež o vrúcnych modlitbách.

K útokom, pri ktorých zahynulo v Nigérii a Keni

najmenej 21 ľudí, vyjadрила s solidaritu, „blízkosť a spoluúčasť“ s kresťanskými komunitami aj židovská komunita. Vyjadрила sa proti incidentom, ktoré poukazujú na to, že sa na ľudský život pozerá, akoby nemal hodnotu. Pod vyhlásením je podpísaný rabin Giuseppe Laras, predseda Rabínského tribunálu pre stredné a severné Taliansko. Vo svojom posolstve prof. Laras zdôrazňuje, že tieto a podobné prejavy násilia, ktoré sa vyskytujú v iných častiach sveta, „nás musia viesť k reflexii a zodpovednému zasadeniu sa za práva človeka, jedinečnosť a vzácnosť ľudského života“, kdekoľvek na svete. Prípadné argumentácie náboženského poriadku na „ospravedlnenie“ týchto násilností – uvádza sa vo vyhlásení – „nemôžu byť iným ako rúhaním a hanobením“.

-jak-

Na kurzoch animácie v Pakistane viac ako 1200 účastníkov

Pakistan 3. mája (RV/Fides) – Viac ako 1200 misionárov, prevažne mladých, medzi ktorými sú rehoľníci a laici, sa zúčastnilo na kurzoch misijnej animácie organizovaných v rôznych diecézach Pakistanu pri príležitosti misijného roku. Tí sú pripravení „pôsobiť ako misionári v Pakistane, ale aj ako misionári ad gentes“, uviedol pre agentúru Fides P. Mario Rodrigues, národný riaditeľ Pápežských misijných diel (POM) v Pakistane a organizátor Škôl misijnej animácie (SOMA).

Rok misií bol v Pakistane vyhlásený v októbri minulého roka pri príležitosti 60. výročia založenia Pápežských misijných diel v Pakistane. „Títo animátori zrejú čoraz viac v zodpovednosti ohlasovať Božie slovo, evanjelizovať. Misia, pre nás kresťanov v Pakistane, znamená službu a lásku k blížnemu,“ uviedol P. Rodrigues. Traja spomedzi mladých misionárov už odišli na misie ad gentes do Ázie.

Počas uplynulých dní sa v meste Karáči konalo stretnutie členov misijných škôl zamerané na témy ako teológia, aktuálnosť, spiritualita.

-mf-

V brazílskom meste zavraždili talianskeho misionára

Brazília 30. apríla (RV) – V brazílskom meste Rui Barbosa v štáte Bahia zavraždili pátra Luigiho Plebaniho - 62-ročného talianskeho misionára zo spoločenstva Fidei Donum. V Brazílii pôsobil od roku 1980 a toto leto sa mal definitívne vrátiť domov do Brescie. Podľa správ uvedenej agentúrou Fides našli kňaza zavraždeného v jeho dome, okolnosti smrti však nie sú známe.

-jak-

Zomrel spišský emeritný biskup Mons. František Tondra

Spišská Kapitula 3. mája (TK KBS) – Vo štvrtok 3. mája 2012, zaopatrený sviatosťami, odovzdal Stvoriteľovi svoju dušu náš emeritný biskup Mons. František Tondra v 76. roku života, 50. roku kňazstva a 23. roku biskupskej služby.

Spišská diecéza v piatok v popoludňajších hodinách vystavila telo zosnulého emeritného spišského biskupa Mons. Františka Tondru v kaplnke Zápoľských v Katedrále sv. Martina v Spišskej Kapitule. V Katedrále sv. Martina budú každý večer až do pohrebu o 20:00 h modlitby za zosnulého biskupa.

V utorok 8. mája 2012 bude v Katedrále sv. Martina v Spišskej Kapitule o 16:00 h zádušná svätá omša za zosnulého biskupa, na ktorej sa môžu zúčastniť tí, ktorí nemôžu prísť vo štvrtok. Na konci tejto svätej omše budú môcť krátko prehovoriť zástupcovia farností, v ktorých otec biskup pôsobil ako správca farnosti, ako aj zástupcovia inštitúcií, rád a komisií, s ktorými otec biskup spolupracoval. V stredu 9. mája bude zádušná svätá omša v jeho rodisku - v Kostole sv. Jána Krstiteľa v Spišských Vlachoch o 18:30 h.

Pohrebné obrady zosnulého biskupa Mons. Františka Tondru sa uskutočnia vo štvrtok 10. mája 2012 o 10:00 h v Katedrále sv. Martina v Spišskej Kapitule. Hlavným celebrantom pohrebnej svätej omše bude košický arcibiskup a metropolita Mons. Bernard Bober. Po svätej omši uložia pozostatky otca biskupa Tondru na cintoríne v Spišskej Kapitule.

Životopis Františka Tondru:

František Tondra sa narodil 4. júna 1936 v Spišských Vlachoch. Maturoval na 11-ročnej strednej škole v Spišskej Novej Vsi (1954). V rokoch 1954 – 1957 študoval na Vysokej škole pedagogickej v Bratislave a v rokoch 1957 – 1962 na Rímskokatolíckej Cyrilometodskej bohosloveckej fakulte v Bratislave, kde v roku 1978 získal doktorát z teológie. Na tamojšej katedre morálnej teológie pôsobil v rokoch 1978 – 1983 ako odborný asistent. V roku 1990 pôsobil ako odborný asistent na Teologickom inštitúte CMBF UK a TF KU v Spišskej Kapitule - Spišskom Podhradí (morálna teológia, kresťanská sociológia). V júli 1993 (12. 7.) získal habilitáciu a v decembri 1997 (12. 12.) bol menovaný prezidentom SR za profesora v odbore teológia.

Za kňaza bol vysvätený 1. júla 1962 v Bratislave. Pôsobil ako kaplán v Levoči (1. 8. 1962 - 31.10. 1963, správca farnosti v Hnilci (1. 11. 1963 - 14. 4. 1970) a v Zázrivej (15. 4. 1970 - 30. 9. 1978) a kaplán v Zázrivej (1. 10. 1978 - 30. 9. 1980). Neskôr ako správca farnosti v Zázrivej (1. 10. 1980 - 14. 10. 1983, správca farnosti v Tvrdošine (15. 10. 1983 - 14. 4. 1987), správca farnosti v Levoči (15. 4. 1987 - 8. 9. 1989), prodekan v dekanáte Spišská Nová Ves (1. 2. 1988 - 31. 3. 1989) a dekan v spišskonovoveskom dekanáte (1. 4. 1989 - 8. 9. 1989).

František Tondra bol 26. 7. 1989 menovaný za diecézneho biskupa Spišskej diecézy. Konsekrovaný bol 9. 9. 1989 v Katedrále sv. Martina v Spišskom Podhradí. Konsekrátorom bol kardinál Jozef Tomko. Spolukonsekrátormi boli Mons. Francesco Colasuono, arcibiskup, Mons. Ján Sokol, arcibiskup.

Od 3. 10. 1994 bol konzultorom Kongregácie pre katolícku výchovu. V apríli 1990 (23. 4.) bol vymenovaný za podpredsedu Biskupskej konferencie ČSFR. V júli 1991 (11. 6.) sa po abdikácii kardinála Tomáška stal predsedom Biskupskej konferencie ČSFR. V máji 1993 (4. 5.) bol vymenovaný za predsedu Konferencie biskupov Slovenska (abdikoval kvôli chorobe 13. 4. 1994); opätovne zvolený 31. 8. 2000, 16. 9. 2003 a 3. 10. 2006. Predsedom KBS bol do 28. 10. 2009.

Bol predsedom Bioetickej subkomisie Teologickej komisie KBS, členom Vedeckej rady Katolíckej univerzity v Ružomberku a Teologickej fakulty KU v Košiciach. V januári 2003 (1. 1.) mu prezident Rudolf Schuster udelil štátne vyznamenanie Pribinov kríž I. triedy. V decembri 2007 (11. 12.) získal titul Dr. h. c. od Trnavskej univerzity.

V auguste minulého roka (4. 8. 2011) prijal Svätý Otec Benedikt XVI. jeho zrieknutie sa úradu spišského diecézneho biskupa a ustanovil ho za Apoštolského administrátora Spišskej diecézy. Od 10. 9. 2011 bol na dôchodku. Od začiatku apríla 2012 bol hospitalizovaný vo Východoslovenskom ústave srdcových a cievnych chorôb v Košiciach, kde sa podrobil operácii na srdci. Zomrel 3. mája 2012 po ťažkej chorobe v košickej nemocnici.

**Zdroj: Spišská diecéza / TK KBS
snímka Peter Zimen**

Dni otvorených dverí pripravili v kňazských seminároch

Bratislava 29. apríla (TK KBS) – Deň otvorených dverí pripravili počas víkendu v kňazských seminároch v Bratislave, Nitre, Spišskej Kapitule a Košiciach.

Bratislava - Už tradične sa v nedeľu Dobrého Pastiera pozornosť upriamuje na kňazské semináre. V kňazskom seminári sv. Cyrila a Metoda v Bratislave sa konal dnes deň otvorených dverí - DOD 2012. Program sa začal svätou omšou v latinskom jazyku, ktorú v Katedrále sv. Martina celebraval otec špirituál Alexander Knorr. Po svätej omši všetci návštevníci prešli do priestorov seminára, kde ich privítal otec rektor Mons. Daniel Ižold. Návštevníci mali možnosť prezrieť si priestory seminára bez sprevádzania. Vidieť mohli aj multimedialne miestnosti, kde sa predstavili sestričky Premonštrátky, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou seminára, projekt miništrantských táborov MINFA, život a štúdium bohoslovcov, seminárny časopis ADSUM, liturgia a schola cantorum. O 11:30 h v seminári na hlavnom pódiu privítali prvého hosťa - futbalistu Miroslava Karhana, ktorý bol veľkým svedectvom veriaceho človeka vo vrcholovom športe. Pre návštevníkov bol pripravený veľmi chutný obed, po ktorom privítali ďalšieho hosťa prefekta Mariána Béra, ktorý priblížil zákulisie natáčania relácie Klbko pre TV LUX. Po ňom prijala pozvanie gospelová speváčka Simona Martausová, s ktorou sa prítomní zhovárali o hraní a spievaní. Odmenou bol tiež jej krásny koncert. Neskôr sa v aule seminára predstavili prváci so svojou divadelnou scénkou „PREDSLOV“, ktorá bolo určitým náhladom na Proglas sv. Cyrila. Predstavenie zožalo veľký potlesk. Stretnutie v seminári zakončili slávnostnou modlitbou vešpier v seminárnej kaplnke, ktorým predsedal otec špirituál Ján Hallon. Po nich sa všetci pomaly rozišli do svojich domovov.

Tim DOD

Nitra - Deň otvorených dverí v Kňazskom seminári sv. Gorazda v Nitre začal v sobotu 28. apríla slávnostnou svätou omšou o 10:00 h v Katedrále - Bazilike sv. Emeráma. Hlavným celebrantom bol rektor seminára Mons. Pavol Zahatlan (na snímke), ktorý v homílii poukázal na sviatosť Eucharistie a zdôraznil, že v nej sa spája tajomstvo ukrižovania a zmŕtvychvstania Pána. Ďalej vyzdvihol neoddeliteľnosť Eucharistie - živého Krista a Cirkvi - jeho mystického tela. Homíliu zakončil povzbudením: „Nech je On, ukrižovaný a vzkriesený Kristus našim svetlom a radosťou!“ Po svätej omši sa

pre návštevníkov slávnostne otvorili dvere kňazského seminára, a tak mohli nahliadnuť do priestorov, kde sa bohoslovci formujú a vzdelávajú. Po chutnom obede nasledoval kultúrno-zábavný program, ktorý si pripravili bohoslovci prvého ročníka. Spoločný deň ukončili v srdci kňazského seminára - kaplnke sv. Gorazda adoráciou s Eucharistickým požehnaním, v ktorej prítomní ďakovali za prijaté milosti a prosili za naše rodiny i nové duchovné povolania.

Tomáš Pavlík

ní ďakovali za prijaté milosti a prosili za naše rodiny i nové duchovné povolania.

Banská Bystrica

- Príležitosť na stretnutie s veriacimi originálnym spôsobom využilo 29. apríla počas Nedele Dobrého pastiera, seminárne spoločenstvo Kňazského seminára sv. Františka Xaverského

v Banskej Bystrici - Badíne. Keďže priestory seminára si jeho návštevníci môžu pozrieť kedykoľvek v roku, bohoslovcov Banskobystrickej diecézy spoznávali veriaci priamo vo svojich farnostiach. Táto aktivita mala svoj prínos aj na ich strane, pretože bohoslovci zas poznali nepoznané kúty svojej diecézy.

Na pozvanie duchovných otcov seminaristi navštívili Želovce, Veľký Krtíš, Senohrad, Hrušov, Detviansku Hutu, Dudince, Banskú Štiavnicu, Vrbovku a ich filiálky. Špeciálnymi úlohami boli počas tejto nedele poverení dvaja bohoslovci. Dušan Rončák vydal svedectvo v živom vysielaní Rádia Lumen, v relácii Svetielko a diakon Peter Tóth asistoval na slávnosti prvého svätého prijímania vo farnosti Levice - mesto.

Programy v jednotlivých farnostiach sa líšili, pretože ich tvorili bohoslovci v spolupráci s tamojšími kňazmi. Do mnohých farností cestovali seminaristi už v piatok 27. apríla alebo v sobotu 28. apríla, čo im vytvorilo širšie možnosti, v ktorých mali svoje zastúpenie aktivity športového a zábavného charakteru. Medzi hlavné body programu vo všetkých farnostiach však patrili svedectvá, kde bohoslovci predstavili cesty svojich povolaní, ďalej prezentácie o histórii seminára a živote v ňom ako aj spoločné modlitby a slávenia eucharistie.

Vzájomné stretnutia povzbudili farníkov i bohoslovcov, ktorí zostávajú so svojimi hosťami v modlitbovom spojení, počas obedných adorácií, kde sa modlia za jednotlivé farnosti diecézy.

Michal Válka

Spišská Kapitula – Spišské Podhradie - Nedeľa dobrého pastiera sa začala v Kňazskom seminári biskupa Jána Vojtaššáka v Spišskej Kapitule slávnostnou svätou omšou, ktorú celebraval rektor seminára Mons. Jozef

Jarab. Kazateľom bol špirituál Jozef Bielač. Vo svojej homílii sa zameral na duchovné povolanie ako dar Božej lásky. „Boh je láska. Z lásky poslal Syna – Dobrého Pastiera a Ježiš taktiež posielal apoštolov z lásky. Povolanie stať sa Ježišovým kňazom a každé rehoľné povolanie k zasvätenému životu je darom lásky od Boha. On volá vás, pretože Vás miluje a túži, aby ste mu na jeho dar povolania s láskou odpovedali.“ Svoje slová okrem bohoslovcov a mladých adresoval aj kresťanským rodinám. „Projekty na rozvoj povolání sú neplodné, ak nemáme v rodinách deti, ktorých by sa tie projekty týkali. Mnoho rás si so smútkom opakujeme slová: musíme zatvárať semináre, pretože nemáme povolania. Pravdivý je presný opak. Nemáme povolania, lebo zatvárame semináre. Prvým seminárom je totiž kresťanská rodina.“

Po svätej omši nasledovala prednáška dona Jozefa Luscoňa SDB vo veľkej aule seminára. Poslucháčom predstavil pohľad na Sväté Písmo, v ktorom môžeme vidieť odvíjať sa akoby dve nite, niť života a niť smrti. Upozornil, že aj v našom živote sa musíme rozhodnúť, ktorú z nich si vyberieme. V závere odpovedal na otázky návštevníkov.

Popoludní program pokračoval prehliadkou seminára, katedrály sv. Martina, možnosťou pozrieť si video-projekciu a fotografie zo života seminára. V zábavnom programe mohli hlavne mladší návštevníci vyhrať mnoho zaujímavých cien a okrem toho po absolvovaní jednotlivých „skúšok“ z niektorých teologických predmetov, mohli dostať potvrdenie, ktoré môžu možno raz ako budúci bohoslovci využiť. Deň otvorených dverí zakončila eucharistická pobožnosť v katedrále, ktorú viedol špirituál Ján Kuboš.

Lukáš Stolárik

Košice - Kňazský seminár sv. Karola Boromejského v Košiciach tradične každý rok otvára svoje dvere pre verejnosť, vo štvrtú Veľkonočnú nedeľu, teda Nedeľu Dobrého pastiera. Za jeho bránami sa na kňazstvo pripravuje 59 bohoslovcov a do prvého ročníka sa momentálne hlási ďalších 21 nových kandidátov. Verejnosť môže v tento deň nazrieť do priestorov, kde prebieha intelektuálna duchovná formácia budúcich kňazov. Tradičným začiatkom Dňa otvorených dverí je slávnostná svätá omša v seminárnom kostole, za účasti predstavených, bohoslovcov i návštevníkov seminára. Hlavným celebrantom bol tento rok emeritný košický arcibiskup Alojz Tkáč. Program ďalej pokračoval prehliadkou seminára, kultúrnym programom a vystúpením zboru Jubilus. Za brány košického seminára sa tento rok pozrelo niekoľko stovák záujemcov. Hovorí rektor František Katriňák: „Sme radi, keď veriaci z diecézy prídu, aby videli naše priestory, videli v čom nám aj oni pomáhajú. Aj materiálne, aj duchovne, aby sme boli blízki ich spoločenstvám seminára ako hovoria dokumenty Cirkve je srdcom diecézy a teda mali by poznať aj to svoje srdce.“

Martin Ďurčo
snímka Juraj Musil

Deň otvorených dverí v košickej eparchiálnej rezidencii

Košice 29. apríla (TK KBS) - Pri príležitosti nedávneho jubilea Košickej eparchie i jej duchovného pastiera sa v Nedeľu o porazenom uskutočnil deň otvorených dverí. Program sa začal v katedrále, kde vладыka Milan Chatur, košický eparcha, slávil archijerejskú sv. liturgiu. V homílii priblížil sen porazeného človeka z evanjelia, ktorého Kristus po dlhej chorobe uzdravil. „Aj kňazi predošlých generácií snivali, že na Zemplíne vznikne nové gréckokatolícke biskupstvo. Tento sen sa naplnil pred pätnástimi rokmi. Vznikol Košický exarchát, aby bola cirkev blízko k ľuďom a aby k nej nadobudli osobný vzťah.“ Vладыka povzbudil najmä mladých, aby boli viac otvorení pre cirkev, do ktorej patria, a tak prežívali radostný život viery.

Po sv. liturgii sa veriaci stretli v novej budove biskupskej rezidencie, kde si prezreli panelovú výstavu zo života eparchie. Nahliadli aj do jednotlivých sektorov úradu a vypočuli si informácie o štruktúre eparchiálnej kúrie a jej práci. Časť veriacich navštívila aj historickú budovu prvej rezidencie, kde je inštalovaná výstava zaujímavých sakrálnych exponátov.

Michal Hospodár

Celoslovenská púť bohoslovcov

Nitra 1. mája (TK KBS) - V utorok 1. mája sa uskutočnila celoslovenská púť bohoslovcov do Nitry. Seminaristi z kňazských seminárov na Slovensku spolu s ich predstavenými spoločne strávili čas, na upevnenie bratských vzťahov a na spoznávanie historických miest Nitry.

Prvý bodom púte bola svätá omša v miestnej katedrále – Bazilike svätého Emeráma. Predsedal jej nitriansky biskup Mons. Viliam Judák. Okrem predstavených kňazských seminárov pri tom istom oltári koncebrovali aj biskupi Mons. Štefan Sečka, Mons. Tomáš Galis a Mons. Marián Chovanec. Biskup Judák v homílii hovoril o blahoslavenom Jánovi Pavlovi II. ako o vzore pre tých, ktorí sa rozhodli nasledovať Ježiša Krista v kňazskom povolaní.

Po svätej omši si pútnici mohli pozrieť Nitriansky hrad, predovšetkým katedrálu a Diecézne múzeum. Popoludní sa stretli na Kalvárii, kde sa konal Akatist.

Spišský biskup Mons. Štefan Sečka pripomenul, že putovanie je vždy obeta a že bohoslovci to majú obetovať „za svoje povolanie a za rast v povolaní“. Podľa žilinského biskupa Mons. Tomáša Galisa takéto spoločné stretnutie bohoslovcov z celého Slovenska vyplýva z potreby, aby sa seminaristi poznali. Jeho cieľom je totiž aj „prežívanie toho bratstva, do ktorého sa oni chystajú“.

Miroslav Lyko

Slávili sme prvú púť

Bratislava - Devín 1. mája (TK KBS) - V rámci duchovnej prípravy na Jubilejný rok 1150. výročia príchodu sv. Cyrila a Metoda na naše územie sa 29. apríla konala prvá púť gréckokatolíkov na Devín.

Celodenný program sa začal slávnostnou gréckokatolíckou archijerejskou svätou liturgiou v rímskokatolíckom Kostole Povýšenia sv. Kríža v Bratislave-Devíne. Sláveniu predsedal prešovský arcibiskup a metropolita Ján Babjak SJ, spolu s ním liturgiu slávili trnavský arcibiskup Róbert Bezák, pražský apoštolský exarcha Ladislav Hučko, emeritný trnavský arcibiskup Ján Sokol a viaceri kňazov byzantského a latinského obradu. Množstvo veriacich zaplnilo aj areál kostola a námestie. Na začiatku slávnosti všetkých privítal miestny farár Mons. Marián Gavenda. Spevom liturgické slávenie umocnil Gréckokatolícky chrámový zbor bl. Pavla Petra Gojdiča z Vranova nad Topľou-Čemerného pod dirigentským vedením Márie Šandorovej.

Svätá liturgia, ktorú v priamom prenose vysielala Slovenská televízia, Televízia Lux a Rádio Lumen, bola v cirkevno-slovanskom jazyku, ktorý je výročným znakom cyrilometodského dedičstva. Výraznými nositeľmi tohto dedičstva sú práve gréckokatolíci, ktorí od svätých slovanských apoštolov Cyrila a Metoda prijali nielen katolícku vieru, alebo iba byzantský obrad, ale aj vieru, aj obrad. Cyrilometodské dedičstvo je v Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku živé nielen skrze cirkevno-slovanský jazyk, v ktorom popri slovenskom jazyku slávi liturgie, sviatosti a iné obrady, nielen skrze byzantský obrad, ikonografiu, duchovnosť, či byzantské liturgické spevy, ale predovšetkým skrze vieru, ktorú nám na naše územie priniesli svätí bratia Cyril a Metod.

Práve skutočnosť viery ako hlavného daru, ktorý nám slovanskí vierozvestcovia priniesli, zdôraznil vo svojej homílii vladyka Ján Babjak. Svätí Cyril a Metod ohlasovali našim predkom radostnú zvesť evanjelia, že Ježiš Kristus za nás zomrel a vstal z mŕtvych, v zrozumiteľnom jazyku. Ľudia im rozumeli a aj preto mala ich misia na našom území taký ohlas a pretrvala až dodnes. Po skončení liturgie Proglas zarecitovala zaslúžilá umelkyňa Eva Kristínová.

Touto púťou sa začína tradícia. Každoročne poslednú aprílovú nedeľu sa na Devíne bude konať takáto púť. Je známe, že práve v mesiaci apríl – 6. apríla 885 zomrel sv. Metod.

Slávnostnej liturgie sa zúčastnil aj podpredseda Národnej rady Slovenskej republiky Ján Figel', predseda Bratislavského samosprávneho kraja Pavol Frešo, veľvyslanci slovanských krajín v Slovenskej republike, viacerí ďalší vzácní hostia, členovia Matice slovenskej z celého Slovenska, mnoho rímskokatolíckych a gréckokatolíckych veriacich.

Po liturgickom slávení program pokračoval pred kostolom pri súsoší sv. Cyrila a Metoda príhovorom

predsedu Matice slovenskej Mariána Tkáča a kultúrnym programom na námestí, v rámci ktorého boli prezentované ukážky umeleckých ľudových remesiel. Popoludní nasledoval výstup na Devínsky hrad, kde o 15-tej hodine synkel Prešovskej archieparcie Daniel Dzurovčín viedol modlitbu Molebenu k sv. Cyrilovi a Metodovi. Slávnosť pokračovala kultúrnym programom. **Eubomír Petřík**

snímka **Alžbeta Kovačiková**

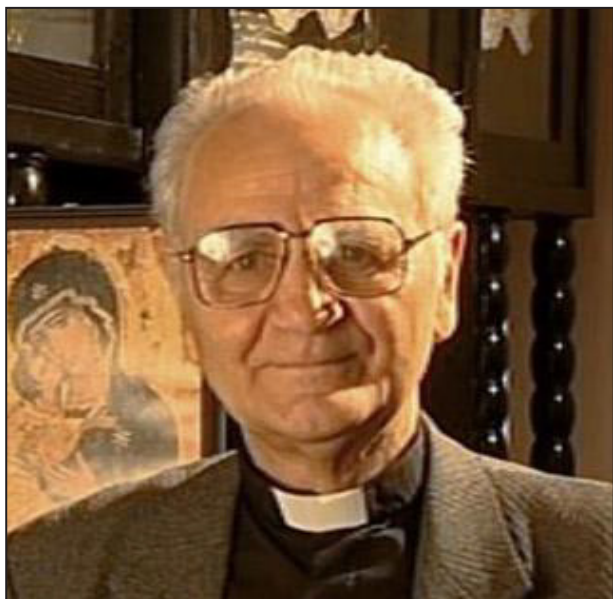
Za 50 rokov života d'akoval rektor kolégia sv. Cyrila a Metoda

Hrabkov 2. mája (TK KBS) - V sobotu 28. apríla d'akoval Bohu za 50 rokov života Mons. Vladimír Stahovec, rektor Pápežského slovenského kolégia sv. Cyrila a Metoda v Ríme. Ďakovnú svätú omšu v jeho rodnom Hrabkove celebroidal v Kostole sv. Šimona a Júdu Mons. Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup a metropolita. Bohoslužbu koncebroidovali spišský biskup Mons. Štefan Sečka a košický pomocný biskup Mons. Stanislav Stolárik. Na svätej omši sa zúčastnili aj ďalších 25 kňazov a veriaci zo širokého a blízkeho okolia. Všetkých prítomných v úvode privítal miestny farár vdp. Peter Čorba.

Arcibiskup Zvolenský v homílii zdôraznil radosť z takýchto stretnutí. „Taká vzácna príležitosť. Dostali sme pozvanie, aby sme d'akovali Bohu. Aké krajšie pozvanie môžeme dostať. Pozval nás Vladko ako ho my kňazi alebo v jeho rodine oslovujeme. Pozval nás preto, lebo chcel nás mať pri sebe. Sme milo dotknutí v srdci jeho priateľstvom, jeho blízkosťou, že nás chcel mať pri sebe, keď bude d'akovať Bohu za 50 rokov svojho života. Ďakovať Bohu je veľká radosť!“, uviedol Mons. Zvolenský.

Po svätej omši sa pozvaní hostia stretli pri bielom stole v kaštieli vo Fričovciach, kde im oslávenec poďakoval za krásne spoločenstvo. **Martin Magda**

Zomrel kňaz Vladimír Jukl

Bratislava 1. mája (TK KBS) - Vo veku 87 rokov zomrel v utorok 1. mája predpoludním Vladimír Jukl zo Spoločenstva Fatima (SF). Do večnosti odišiel v deň prvého výročia blahorečenia Jána Pavla II. Svätú omšu s pohrebnými obradmi bude celebrovať bratislavský arcibiskup a metropolita Mons. Stanislav Zvolenský v utorok 8. mája o 12.00 h v Dóme sv. Martina v Bratislave. Vladimír Jukl bude pochovaný na cintoríne v Slávičom údolí vedľa svojich príbuzných.

Poslanci Národnej rady SR si 2. mája na úvod druhej schôdze minútou ticha uctili pamiatku zosnulého katolíckeho kňaza Vladimíra Jukla. Snemovňa tak urobila na návrh podpredsedu parlamentu Jána Figeľa.

Vladimír Jukl sa narodil 19. apríla 1925 v Bratislave, ako druhorodený syn rodičom Vladimírovi a Elene rod. Černákovovej. Po ukončení piatich tried ľudovej školy a gymnázia študoval matematiku – fyziku na Prírodovedeckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Štúdiá ukončil v Prahe a stal sa asistentom matematiky u doc. Hampla na Vysoké škole chemicko-technologickej v Prahe. V roku 1948 začal v Prahe štúdium teológie, ktoré z dôvodu nástupu na vojenčinu a perzekúcií nedokončil. Vo väzení v Jáchymovských baniach ako väzeň s číslom 7936 absolvoval kurz „betonár“, a to s prospechom „prospel s vyznamenaním“. Po prepustení z väzenia získal v Dopravnom podniku mesta Bratislava výučný list z učebného odboru elektrotechnik (1965). Dňa 20. mája 1969 získal na UK v Bratislave titul RNDr. vo vednom odbore „približovanie a numerické metódy“. Teológiu vyštudoval tajne a v roku 1971 prijal z rúk tajného biskupa Jána Korca kňazské svätenie.

Počas vysokoškolského štúdia sa zoznámil so Silvestrom Krčmérym a ten ho doviedol k profesorovi Kolakovičovi, ktorého obaja vnímali ako svojho duchovného otca a učiteľa. Stali sa členmi spoločenstva Rodina. Jukl bol v roku 1951 odsúdený na 25 rokov odňatia slobody za vlastizradu. Odsedel si vyše trinásť rokov. Po návrate na slobodu sa spolu (Silvo a Vladimír) stretli, stíšili, urobili si duchovné cvičenia a začali plánovať, ako obnoviť cirkevný život u nás. V roku 1966 založili prvý vysokoškolský krúžok tajnej Cirkvi, a keď sa v roku 1968 vrátil z väzenia tajný biskup Korec, požiadali ho o patronát nad tým, na čom pracovali a plánovali do budúcnosti pripraviť. Postupne vybudovali na každej bratislavskej fakulte a v každom ročníku krúžky tajnej Cirkvi, ktoré sa postupne šírili po celom Slovensku. Koncom sedemdesiatych rokov už existovala organizovaná sieť týchto krúžkov.

V roku 1974 založili Spoločenstvo Fatima, ktoré pôsobí aj v súčasnosti ako sekulárny inštitút na Slovensku, v Litve, v Rusku, v Čechách a v Taliansku. Jukl bol pri zrode mnohých samizdatových časopisov a rovnako aj púte na Velehrad v roku 1985. V roku 1987 organizovali zbierku podpisov pod petíciu moravských katolíkov. Bol neodmysliteľnou súčasťou príprav a podpory Sviečkovej manifestácie 25. marca 1988, ktorá sa zasadzovala za náboženské a občianske slobody a bola kruto potlačená vtedajším režimom.

Po roku 1989 Vladimír Jukl i naďalej býval v jednoduchom byte ako v čase komunizmu. Stal sa redaktorom Katolíckych novín (1990 - 1991) a výkonným tajomníkom Konferencie biskupov Slovenska (1991 - 1994).

Slúžil sväté omše v Kostole sv. Ladislava, v nemocničnej kaplnke na Heydukovej ulici a v kaplnke sv. Kataríny. Bol iniciátorom slúženia svätých omší v Katedrále sv. Martina o 12 hod. Zomrel náhle 1. mája 2012 v nemocnici na Kramároch, v deň spomienky na sv. Jozefa, robotníka.

Po roku 1989 dostal viacero vyznamenaní a ocenení. Zlatú medailu za zásluhy o rozvoj slovenskej matematiky a fyziky od vedenia Matematicko-fyzikálnej fakulty (marec 1990). Za jeho vzdelávaciu činnosť bol ocenený Trnavskou univerzitou udelením titulu Dr. h. c. (scientiarum paedagogicarum doctorem) v novembri 1998. Vladimíra Jukla ocenila Konfederácia politických väzňov Slovenska a Fórum kresťanských inštitúcií, kde bol čestným členom. V roku 2009 získal poľské štátne vyznamenanie od prezidenta Lecha Kaczyńskiego (Krzyż kawalerski orderu zasługi Rzeczypospolitej Polskiej) a následne aj Cenu Jána Langoša. Slovenské štátne vyznamenanie nemá. V roku 2010 dostal medailu za účasť v boji proti fašizmu.

František Neupauer, historik a predseda FKI/foto autor

V obci Raková slávil niekoľko výročí

Raková 1. mája (TK KBS) - Uplynulý víkend patril v obci Raková oslavám niekoľkých jubileí. 27. apríla tohto roku uplynulo 190 rokov od narodenia významného rodáka obce, národného dejateľa a katolíckeho kňaza Jána Palárika. Cirkevná základná škola Jána Palárika si pripomenula 20. výročie svojho vzniku. Dôležitou súčasťou bolo i otvorenie a požehnanie Námestia Jána Palárika a trojmetrovej bronzovej sochy tohto rodáka.

Vrcholom osláv bola slávnostná svätá omša v Kostole Narodenia Panny Márie, ktorú celebroidal žilinský biskup Tomáš Galis. V homílii poukázal na poslanie cirkevnej školy a zároveň dodal, že nemá byť len miestom vzdelávania, ale musí byť originálna a pomáhať pri evanjelizácii.

K oslave školy prispeli aj jej žiaci slávnostnou akadémiou. Program pokračoval popoludní už tradične sprievodom obcou k rodnému domu Jána Palárika, vyhlásením výsledkov 45. ročníka súťažnej prehliadky ochotníckych divadiel – Palárikova Raková. Víťazstvo si odnieslo Divadlo Commedia z Popradu za svoju hru *Neprebudený* od Martina Kukučina v réžii Vlada Benka.

Milan Gončár

V Žiline - Trnovom uviedli do života 400-ročný kostol

Žilina - Trnové 30. apríla (TK KBS) - V nedeľu 29. apríla 2012 bol po 18 rokoch opätovne uvedený do života 400-ročný Kostol sv. Juraja v Žiline-Trnovom v rámci svätoturajských Trnovských hodov.

Svätú omšu v zrekonštruovanom kostolíku celebroidal a zároveň ho požehnal žilinský biskup Mons. Tomáš Galis. Vo svojom príhovore zdôraznil, že kostol sv. Juraja patrí historicky i architektúrou medzi skvosty slovenského národa. „Do dnešného dňa sa zachoval práve životaschopnosťou ľudu a verím, že životaschopnosť poniesie aj ďalej. Stavba je vždy len výrazom toho, že Boží ľud nechce zostať sám. Ale potrebuje toho, ktorý ho zvnútra formuje, zvnútra mu dodáva silu, aby vedel zvládať všetky životné situácie. A tak aj žičím všetkým, ktorí sú tu, ale aj všetkým, ktorí do tohto chrámu budú prichádzať, aby odtiaľto išli naozaj nabití, plní dobra a požehnaní. Aby ho potom priniesli všetkým, ku ktorým prídu,“ povedal Galis.

Po svätej omši domáci farár Ján Zicho poďakoval všetkým za pomoc a dvojročnú realizáciu projektu, ktorý financovala vláda SR z rezervy premiéra a priblížil ďalšie duchovné poslanie kostola pre veriacich i turistov. Pri tejto príležitosti na priečelí kostola odhalili aj pamätnú

tabuľu, za účasti predsedu vlády SR Roberta Fica, žilinského biskupa Tomáša Galisa, ministra kultúry Marka Maďariča, žilinského župana Juraja Blanára a žilinského primátora Igora Chomu.

Kostol sv. Juraja v Trnovom je najzápadnejšie situovaná drevená sakrálna stavba na Slovensku. Bol postavený v 15. storočí bez jediného železného klinca. V posledných rokoch však bol podľa riaditeľa Krajského pamiatkového úradu v Žiline Miloša Dudáša v zlom technickom stave. „Preto sa kostol v decembri 2010 rozobral a premiestnil na východ do dielní firmy, ktorá opravovala drevenú konštrukciu a na tomto mieste sa realizoval archeologický výskum. A až keď bol výskum komplexne urobený, tak až vtedy sa začalo realizovať odvodnenie terénu, nové základy a drevený zrub sa znovu postavil.“

Peter Holbička

Mladí z trenčianskeho UPC dostali novú monštranciu

Trenčín 3. mája (TK KBS) - V stredu 2. mája navštívil študentské spoločenstvá v Trenčíne nitriansky biskup Mons. Viliam Judák. Pre trenčianske Univerzitné pastoračné centrum (UPC) priniesol vzácny dar – novú monštranciu. Požehnal ju na svätej omši v kaplnke na internáte Dopravnej akadémie v Trenčíne - Zlatovciach, v centre študentského mestečka a internátov, kde prechodne býva a žije asi 700 stredoškolských a vysokoškolských študentov zo všetkých regiónov Slovenska.

Na slávnosti sa zúčastnil aj trenčiansky dekan Mons. Milan Kupčík, zástupcovia akademickej obce jednotlivých fakúlt Trenčianskej univerzity Alexandra Dubčeka (TnUAD) v Trenčíne na čele s dekanom fakulty zdravotníctva doc. Jánom Bielikom, rehoľné sestry z kláštorného kostola Notre Dame a študenti všetkých stupňov a vekových kategórií s vlastným zborom. Obetné dary prinášali vysokoškooláci - zástupcovia fakúlt TnUAD a dvaja hokejisti Dukly Trenčín, ktorí pravidelne navštevujú študentské omše v stredu večer. Študenti darovali biskupovi leporelo s fotografiami z trojročného fungovania svojho mladého UPC, kvety a čokoládovú biskupskú pečatľ.

Biskup mladých povzbudil, aby sa nebáli budovať svoj osobný vzťah s Bohom, napriek množstvu iných lákavých ponúk a mali z neho ozajstnú radosť. Na záver, po krátkej eucharistickej adorácii, po prvýkrát s novou monštranciou všetkých požehnal. Po skončení slávnosti spolu s pedagógmi a študentmi strávil neformálne priateľské chvíle na jednoduchej recepcii. Novú monštranciu budú mladí so svojim univerzitným kaplánom využívať pri adoráciách v kaplnke na internátoch, v zóne ticha B budovy trenčianskej univerzity na Sihoti a na duchovných obnovách, keďže vlastnú nemali.

Juraj Sedláček

STRUČNE Z DOMOVA

Vo Višňovom d'akovali rodičia kňazov za dar povolania

Višňové - Nedeľa Dobrého Pastiera bola vo Višňovom opäť bohatá na duchovné zážitky. Do tamojšej mariánskej svätyne putovali rodičia kňazov, aby d'akovali za dar povolania pre ich rodinu. Prišli rodičia kňazov nielen zo Žilinskej diecézy, ale zastúpené boli aj iné diecézy Slovenska, dokonca aj Košická arcidiecéza. Vyvrcholením bola slávnostná svätá omša, ktorú celebraval kancelár Biskupského úradu v Žiline Mons. Michal Baláž.

Jozef Bagin

Hasiči v Rajeckej Lesnej slávilí sviatok sv. Floriána

Rajecká Lesná - Pri príležitosti sviatku sv. Floriána, patróna hasičov sa 29. apríla príslušníci HaZZ a Dobrovoľného hasičského zboru stretli na 7. púti hasičov a záchranárov v mariánskom pútnickom mieste v Rajeckej Lesnej. Ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek pre nich celebrou pri tejto príležitosti slávnostnú svätú omšu. V závere svätej omše si sprievod prítomných hasičov na čele s ordinárom a kňazmi učili pamiatku zosnulého bývalého správcu pútnického miesta kanonika Mons. Pavla Šadláka, ktorý je pochovaný pri miestnej bazilike a ktorý veľkou mierou prispel k zavedeniu tradície púte hasičov do Rajeckej Lesnej.

Tibor Ujlacký

KU oslavovala 25. výročie existencie programu Erasmus

Ružomberok - Katolícka univerzita (KU) v Ružomberku oslávila 24. apríla - 25. výročie programu Erasmus. Zapojila sa tak do medzinárodných osláv organizovaných v krajinách participujúcich v programe. V spoločenských priestoroch Pedagogickej fakulty KU sa zišli študenti, ktorí už mobilitu absolvovali, tí, ktorí ešte len vycestujú i tí, ktorých prilákala nielen narodeninová torta, ale aj pútavé príbehy. Partnerské univerzity reprezentovali zahraniční študenti, ktorí v tomto semestri na KU študujú a pracovníci, ktorí aktuálne absolvovali mobilitu za účelom výučby a školenia.

Slovensko sa do programu zapojila v roku 1997, na KU v Ružomberku program funguje od akademického roku 2001/2002.

Zdroj: Michaela Moldová Chovancová

V Pavlovciach nad Uhom pripravili 11. Púť zrelosti

Vysoká nad Uhom - Dobrovoľníci z Domu Anky Kolesárovej zorganizovali uplynulý víkend pre mladých nad 23 rokov 11. púť zrelosti v Základnej škole v Pavlovciach nad Uhom, ktorá sa niesla v duchu témy: „Láska sa začína dôverou.“ Svedectvo obety božej služobnice Anky Kolesárovej pritiaholo na duchovnú obnovu 275

mladých z celého Slovenska, ktorým slúžilo sviatosťou zmierenia desať kňazov a duchovnými rozhovormi rehoľníci a rehoľné sestry. Košický pomocný biskup Mons. Stanislav Stolárik pri svätej omši priblížil obraz Dobrého pastiera, ktorým je Pán Ježiš na kríži. Vždy dôverujme Bohu, lebo iba tak dokážeme za seba prevziať zodpovednosť. Sobotný večer po svedectvách patrilo osobnému dotyku s Ježišom v adorácii.

Marek Uličný

Domka pripravila druhý kurz Školy pre animátorov

Krompachy - Združenie saleziánskej mládeže Domka pripravila druhý kurz Školy pre animátorov s titulom Prvé kroky. Cieľom školenia bolo poukázať na dôležitosť osobného stretnutia, hodnotu vzťahov a taktiež sa naučiť správne počúvať. Tridsaťšesť animátorov z celého Slovenska sa naučilo zábavnou formou porozumieť neverbálnej komunikácii. Na kurze nechýbala ani hra, tímová práca, rozvíjanie svojej tvorivosti a modlitby.

Veronika Dolná a Marianna Urmínová

Veriaci z gréckokatolíckej farnosti Sečovce na hrade Parustan

Sečovce - Gréckokatolícka farnosť v Sečovciach usporiadala 1. mája už tretí ročník výstupu na zručaniny ranostredovekého hradu Parustan (Bačkovský hrad). Okrem 25 mládežníkov obidvoch katolíckych obradovsa na tomto podujatí spoločne s kaplánom zúčastnilo aj niekoľko mladých rodín so svojimi deťmi. Po dvojhodinovom pochode lesom nasledovala prehliadka ruín hradu a spoločná prvá jarná opekačka.

Tomáš Haburaj

Vo farnosti Banská Štiavnica sa konali misie

Banská Štiavnica - V dňoch od 21. do 29. apríla sa vo farnosti Banská Štiavnica konali farské ľudové misie pod vedením pátrov františkánov. Počas úvodnej svätej omše veriacich pátri vyzvali, aby si počas nich viac uvedomovali, že boli všetci pri krste pomazaní znakom Krista kňaza, proroka a kráľa a v tomto vedomí otvárali počas misií srdcia Ježišovi.

V Komárne sa maďarskí veriaci zišli na Dni modlitby

Komárno - V nedeľu 29. apríla sa po dvadsiaty tretí raz stretli maďarskí veriaci zo Slovenska na Dni modlitby v Komárne. Modlili sa za maďarského biskupa, za maďarských kňazov a cirkevných hodnostárov, pripomenuli si aj kardinála Mindszentyho. Tohoročný Deň modlitby sa niesol v znamení jeho príkladu. Veriaci sa následne deväťkrát stretnú v rôznych kostoloch, cirkevných spoločenstvách, aby sa zamysleli nad príkladom hlboko veriacich Maďarov.

Zdroj: STV2